

Beckovské NOVINY

www.obec-beckov.sk

Beckovský spevácky zbor a návštevníci spomienkového podujatia pred pamätnou tabuľou.

100. výročie úmrtia maliara Ladislava Mednyánszkeho

23. 4. 1852 Beckov - 17. 4. 1919 Viedeň

Foto: DB

Primátor mesta Spišská Belá Jozef Kuna a starosta obce Beckov Daniel Hladký po odhalení pamätnej tabule L. Mednyánszkemu. Vedľa informačná tabuľa s mapou obce, fotografiami štyroch najvýznamnejších rodákov a kópiami obrazov nášho maliara s tematikou Beckova.

Zo zasadnutia obecného zastupiteľstva

Poslanci na zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Beckov dňa 22. 3. 2019 schválili nasledovné uznesenia:

uz.č. 28/2019 - OZ vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 1. 2. 2019 bez pripomienok.

uz.č. 29/2019 - a) OZ schválilo zriadenie Obcej rady pri Obecnom zastupiteľstve Obce Beckov podľa zákona o obecnom zriadení.

b) OZ schválilo za členov obecnej rady: Ing. Jaroslava Martiša, Ernesta Benka a Ing. Jána Macejku.

uz.č. 30/2019 - OZ vzalo na vedomie informáciu o podaných žiadostiach o dotáciu na základe výzvy.

uz.č. 31/2019/a - OZ vzalo na vedomie informáciu o stave plnenia úloh pre zabezpečenie projektovej dokumentácie na zámery vyčlenené v rozpočte obce na rok 2019.

b) OZ uložilo obecnému úradu doriešiť dopravnú situáciu a parkovanie v centre obce, vypracovaním projektovej dokumentácie na odkanalizovanie parku, vypracovať projektovú dokumentáciu na realizáciu chodníka od pošty po základnú školu - pravá strana.

uz.č. 32/2019 - OZ vzalo na vedomie Stanovisko hlavnej kontrolórky obce k zmene rozpočtu obce na rok 2019 č. 1.

uz.č. 33/2019 - OZ schválilo Zmenu rozpočtu obce Beckov na rok 2019 č. 1 bez pripomienok.

uz.č. 34/2019 - OZ schválilo starostovi Obce Beckov, pánovi Danielovi Hladkému, podľa § 3 ods.1 a § 4 ods.2 zákona č. 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov, zvýšenie platu o 14 %.

uz.č. 35/2019 - OZ súhlasí so zámerom výstavby pracoviska s lineárnym urýchľovačom elektrónov v k. ú. obce Beckov na pozemkoch parc. č.2132/9, 2132/5, 2132/8 pre žiadateľa Progresu Final SK, s.r.o. Ferienčíkova 18, Bratislava. Pozemky sa nachádzajú podľa platného Územného plánu Obce Beckov v lokalite výroby a skladového hospodárstva.

uz.č. 36/2019 - OZ neschválilo žiadosť p. Mária Maka, bytom Beckov č. 285 ohľadne odkúpenia - prenájmu časti obecného pozemku parc. č. 700 v k. ú. obce Beckov.

uz.č.37/2019 - a) OZ vzalo na vedomie žiadosť vlastníkov bytov bytového domu Beckov č. 199 o odkúpenie pozemku pod bytovým domom Beckov č. 199.

b) OZ rozhodne o odpredaji pozemku na základe vypracovaného geometrického plánu zadaného žiadateľom.

uz.č. 38/2019 - a) OZ vzalo na vedomie žiadosť vlastníkov bytov bytového domu Beckov č. 200 o odkúpenie pozemku pod bytovým domom Beckov č. 200.

b) OZ rozhodne o odpredaji pozemku na základe vypracovaného geometrického plánu zadaného žiadateľom.

uz.č. 39/2019 - OZ uložilo finančnej komisii pripraviť finančný návrh odpredaja pozemkov podľa predloženého geometrického plánu.

uz.č. 40/2019 - OZ žiada obecný úrad, aby požiadal spracovateľa ÚPN - O o vyjadrenie k žiadosti p. Zuzany Tehlárovej, bytom Beckov č. 556 o preklasifikovanie výrobného zóny za obecným úradom na obytné územie.

uz.č. 41/2019 - OZ schvaľuje organizačné zabezpečenie k príprave spomienky pri príležitosti 100. výročia úmrtia L. Medňanského.

uz.č. 42/2019 - OZ nesúhlasí s predajom alebo prenájomom, ani so zriadením vecného bremena na časť parcely C-KN parc.č.703/3 pre žiadateľa Ondreja Pavlíka, Beckov č. 412.

uz.č. 43/2019 - OZ uložilo obecnému úradu vyžiadať stanovisko dopravného inžiniera k riešeniu dopravnej situácie - obmedzenia rýchlosti v Ulici Nová.

uz.č. 44/2019 - OZ uložilo komisii životného prostredia a verejného poriadku previesť kontrolu verejných priestranstiev.

uz.č. 45/2019/a - OZ vzalo na vedomie informáciu starostu obce o zakúpení a osadení košov na psie ekrementy.

b) OZ uložilo finančnej komisii spracovať návrh úpravy VZN o miestnych daniach ohľadne zvýšenia dane za psa.

uz.č. 46/2019 - OZ poverilo starostu obce a ďalších členov správnej rady za Obec Beckov rokovaniami o riešení majetkových vzťahov v Združení právnických osôb Hrad Beckov.

Spracovala A. Benková

POĎAKOVANIE

Starosta obce ďakuje firme TESCO - distribučné centrum Beckov, za poskytnutie kozmetických, pracích a čistiacich prostriedkov, ktoré sa venovali škole, zdravotnému stredisku, obecnému úradu a niektorým občanom.

DB

KONTAKTY

Obecný úrad

DANIEL HLADKÝ - starosta; 0905 506 021; starosta@obec-beckov.sk

Zdenka Krasňanská - hlavná kontrolórka; 77427 24, 0902 911 452 kontrolorka@obec-beckov.sk

Anna Benková - matrika, evidencia obyvateľstva, PODATEĽŇNA, stavebná agenda; 77427 21; beckov@obec-beckov.sk

Ing. Ľubomír Čikel - účtovníctvo, nahlasovanie vývozu fekálií 77427 25, 0903 742 725; uctaren@obec-beckov.sk

Bc. Jana Ježovicová - dane, POKLADŇNA, kultúra; 77427 23, 0915 736 779; dane@obec-beckov.sk

Ing. Marika Jurčacková - projekty, personalistika a mzdy, majetok obce 0917 694 611; projekty@obec-beckov.sk

Mgr. Dana Badžgoňová - sociálne, web, knižnica, Beckovské noviny, 77427 22; socialne@obec-beckov.sk

Alica Stehliková - pracovníčka pre OcÚ, KD, klub a zdr. stredisko 0907 072 382; alica.stehlikova@gmail.com

Obecná prevádzka

Peter Čaňo - pracovník OP; 0904 847 222

Miroslav Malec, Drahoslav Minárik, Peter Heldes - pracovníci OP

Vývoz fekálií 0904 882 333

Záujmové združenie právnických osôb Hrad Beckov

Mgr. Peter Pastier - výkonný riaditeľ; 0948 216 735 riaditel@hrad-beckov.sk

Iveta Martišová - administratíva; 032 77427 27; info@hrad-beckov.sk

POHREBNICTVO - Štefan Buček - 0904230875

VOĽBY DO EURÓPSKEHO PARLAMENTU V ROKU 2019

Voľby do Európskeho parlamentu sa uskutočnia v sobotu **25. 5. 2019** od 7,00 do 22,00 hod. vo volebnej miestnosti - v klube pri parku, Beckov č. 8. Voliči pred hlasovaním preukážu svoju totožnosť občianskym preukazom.

V prípade, že v termíne konania volieb nebudete prítomný v mieste trvalého bydliska a máte záujem zúčastniť sa volieb, môžete požiadať obec o vydanie hlasovacieho preukazu, ktorý vás oprávňuje hlasovať v ktorejkoľvek volebnej miestnosti na území Slovenskej republiky. O hlasovací preukaz môžete požiadať osobne najneskôr posledný pracovný deň pred konaním volieb (do 24. 5. 2019) v úradných hodinách obce. Požiadať o vydanie hlasovacieho preukazu môžete aj písomne alebo elektronicky tak, aby žiadosť bola doručená obci najneskôr 15 dní pred konaním volieb - do 6. 5. 2019. E-mailová adresa na doručenie žiadosti: beckov@obec-beckov.sk. V žiadosti uvediete osobné údaje a korešpondenčnú adresu, na ktorú obec zašle hlasovací preukaz.

Voliči, ktorí sa zo závažných zväčša zdravotných dôvodov nemôžu dostať do volebnej miestnosti, môžu požiadať o prenosnú volebnú schránku.

Anna Benková

OBEC BECKOV

Zverejnenie údajov o úrovni vytriedenia za kalendárny rok 2018

Obec v súlade s ust. § 4 ods. 6 zákona č. 329/2018 Z. z. o poplatkoch za uloženie odpadov a o zmene a doplnení zákona č. 587/2004 Z. z. o Environmentálnom fonde a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zverejňuje v lehote do 28. februára príslušného kalendárneho roka informáciu o úrovni vytriedenia komunálnych odpadov za predchádzajúci kalendárny rok.

Úroveň vytriedenia komunálnych odpadov za kalendárny rok 2018 je 22,48 %.

starosta obce

VOLBY PREZIDENTA SR

Prvé kolo sa uskutočnilo 16. marca 2019 v čase od 7.00 hod do 22.00 hod. V Beckove, volebný okrskok č. 1 v klube pri parku, sa zúčastnilo 702 voličov, ktorí odovzdali 696 platných hlasov. V zozname voličov bolo zapísaných 1170 voličov.

Výsledky hlasovania v Obci Beckov (kandidát a počet odovzdaných platných hlasov):

1. Mgr. Zuzana Čaputová	298	
2. JUDr. Maroš Šefčovič, PhD.	144	
3. Ing. Mgr. Marian Kotleba	81	
4. JUDr. Štefan Harabin	75	
5. RNDr. František Mikloško	56	
6. Doc. Mgr. Eduard Chmelár, PhD.	15	
7. Bc. Milan Krajniak	12	
8. Ing. Béla Bugár	5	
9. Mgr. Róbert Švec	5	
10. Ing. Bohumila Tuchmannová	2	
11. Martin Daňo	1	
12. Dr. Ing. Robert Mistrík	1	- kandidát prestal byť voliteľný, práva kandidovať sa vzdal.
13. RNDr. Ivan Zuzula, CSc.	1	
14. PaedDr. József Menyhárt, PhD.	0	- kandidát prestal byť voliteľný, práva kandidovať sa vzdal.
15. Dr. Ing. Juraj Zábojník, PhD.	0	

Druhé kolo prezidentských volieb sa konalo 30. marca 2019 v čase od 7.00 hod do 22.00 hod. V Beckove, volebný okrskok č. 1 v klube pri parku, sa zúčastnilo 612 voličov, ktorí odovzdali 607 platných hlasov. V zozname voličov bolo zapísaných 1160 voličov.

Výsledky hlasovania v Obci Beckov (kandidát a počet odovzdaných platných hlasov):

1. Mgr. Zuzana Čaputová	362
2. JUDr. Maroš Šefčovič, PhD.	245

Vo voľbách prezidenta SR v Beckove zvíťazila Mgr. Zuzana Čaputová - víťazka celoslovenských volieb.

Podľa Zapisnice okrskovej volebnej komisie o priebehu a výsledku hlasovania vo volebnom okrsku vo voľbách prezidenta SR zo 16.3.2019 a 30.3.2019 spracovala DB.

Foto: Peter Ondrejovič

Uctili sme si osloboditeľov

Vo štvrtok 4. apríla 2019 o pol ôsmej večer sa stretli občania na podujatí k 74. výročiu oslobodenia obce. Ako každoročne, aj teraz sa zhromaždenie s lampiónmi pobralo od budovy školy okolo sv. Janka do parku k pamätníku padlých v oboch svetových vojnách. Starosta obce Daniel Hladký položil za sprievodu poslankyne Anny Kabelíkovej veniec na znak úcty hrdinom, ktorí obetovali za našu slobodu svoje životy. Program pripravili žiaci základnej školy pod vedením p. uč. Janky Zbojovej a Pavla Brezu a Beckovský spevácky zbor pod vedením p. uč. Anežky Iľavskej.

Foto: Adam Straka.

DB

Kladenie venca k pamätníku padlých v parku, 4. 4. 2019.

Stavanie mája - symbolického stromu

Posledný aprílový deň je dňom, ktorý je tradične spájaný so stávaním májov - symbolických stromov. Máj (iné názvy: mája, háj, hájik) je pôvodne mladý stromček, najčastejšie smrekový, jedľový alebo brezový, ktorý mal symbolický význam a bol výrazom prírodného mýtu o boji zimy s jarou, smrťou so životom; symbol na jar sa obnovujúcej prírody. Stavanie májov bolo známe už v období antiky. Staroveké národy ako Etruskovia, Rimania, Gréci a ďalší stavali na svoje domy a hospodárske budovy malé stromčeky v presvedčení, že ich ochránia pred chorobami, zlými duchmi či pred negatívnymi silami. Tieto malé ozdobené stromčeky mali tzv. apotropajnú, čiže ochrannú funkciu.

V období stredoveku sa máj stavala predovšetkým pred kostoly, radnice a pred domy spoločensky významných osôb ako napr. cechmajstrov. Dalo by sa povedať, že v stredoveku mal máj skôr informatívnu úlohu. Približne od 15. až 16. storočia sa stavanie májov spájalo so symbolom lásky. Mládenčí ich stavali pod okná svojim vyvoleným dievčatám ako prejav vážneho záujmu. Strom musel pekne vyzeráť, krivý či príliš košatý bol rovnako hanbou pre dievča ako i pre mládenca. V českých historických záznamoch sa našiel zápis z roku 1422 z mesta Žitava, kde stojí, že súd uznal právoplatnosť manželstva na základe súkromného sľubu lásky a vernosti a postavenia mája.

Zvyk stavania májov sa udržal, i keď v zmenenej podobe, dodnes. Stavajú sa zväčša jeden ozdobený strom uprostred dediny alebo hlavného námestia.

Ani v obci Beckov tomu nie je inak, a dňa 30. 4. 2019 sa uskutočnilo na Trojičnom námestí každoročné stavanie mája. Ľudí neodradili ani prichádzajúce mraky a zišli sa v hojnom počte. Ku dotvoreniu folklórnej atmosféry prispel aj FS Selčan, ktorý svojimi piesňami rozozvučal celé námestie. Bolo to príjemné popoludnie, ktoré nám okrem pripomenutia tradícií

umožnilo prehodiť nejaké to slovo s priateľmi, susedmi, kamarátmi či len tak si pospomínať na časy dávne...

Silvia Hlavová

Zdroje: Wikipédia - Máj (symbolický strom); MYPOVAZSKA.sk - Tradícia stavania májov má korene v antike; WEBMAGAZÍN - Máje sa na Slovensku stavajú už od stredoveku.

Starosta obce, pracovníci OP a Ján Králik so žeriavom pri stavbe mája.
Foto: Peter Ondrejovič

Žijeme s majiteľmi psov...

Nie je to prvýkrát, čo píšeme o čistote verejných priestranstiev v súvislosti s venčením psov a, žiaľ, nebude to ani poslednýkrát... Narážajú tu na seba záujmy majiteľov psov a „majiteľov“ detí.

Kto si môže u nás užívať radosť z voľného pohybu na verejných priestranstvách, trávnikoch, parkoch, chodníkoch, parkoviskách, cestách? Psi či deti? Ľudia alebo zvieratá? Kam ide človek - dieťa či dospelý - na vychádzku, tam môže aj pes, samozrejme, tu problém nie je. Ten je v tom, čo po sebe zanechávajú deti a čo psi.

Aj deti občas potrebujú vykonať potrebu - malé majú plienky, matky ich prebalia aj vonku, ak treba, a plienku si vezmú so sebou a odhodia ju do svojho kontajnera alebo ju vhodia do verejnej smetnej nádoby - veľké deti odbehnú na toaletu domov alebo na verejne prístupný záchod (v obci je to možné urobiť len vo verejných budovách, ako sú obecny úrad, zdravotné stredisko - celoročne, ale v obmedzenom čase, sezónne na hrade alebo v reštauračných zariadeniach - Pod orechom, Ponorka, Cukráreň, Bar u Martiny, Kúria Beckov, čo je však spojené s konzumáciou jedla a nápojov). Nikto sa nepohorší, ak sa malé dieťa vyciká za krikom hoci aj v parku, aj keď by sa to nemalo robiť, a veľkú potrebu už spravidla deti ani dospelí na verejnosti nevykonávajú.

Ale nechápem, prečo si majitelia psov myslia, že ich štvornohý miláčik môže znečistiť napríklad verejný chodník kôpkou? Keď to nedovolíme deťom, prečo by sme to mali tolerovať u psov?

Nemá tu niekto pomýlený rebríček hodnôt? Vari je susedov pes vzácnejší ako moje dieťa? A prečo mám dnes a denne čistiť psími exkrementami úspešné topánky môjho dieťaťa, ktoré si tento poklad „prinieslo“ náhodne domov z hry vonku?

Hanbí sa vôbec niekto zo zúčastnených za takýto stav vecí?

Pes nestojí vyššie ako človek, urobí len to, čo mu vy - jeho majiteľa - dovolíte. Pes si jednoznačne vyžaduje vašu lásku a starostlivosť, do ktorej patrí aj pohyb na čerstvom vzduchu, avšak nevodte ho tam, kam chodia ľudia na vychádzky a zvlášť deti za hrou. Nestačí „to“ len odstrániť do vrečka (a vhodíť do na to určeného smetiaka - u nás sú zatiaľ len dve nádoby pri bytovkách - na fotke), stopy zostávajú...

Vhodné miesta na venčenie psov sú mimo ľudských obydli - na poľných cestách a chodníkoch, pri Váhu, na lúkach (ale pes musí mať vódzku a náhubok) a najviac na vašom vlastnom pozemku, vo dvore a záhrade (pes môže behať voľne). Ale ak bývate v bytovke, váš pes trpí na obmedzený priestor, ktorý nevyhovuje ani vám... Svetlá stránka je v tom, že psík vás núti chodiť na prechádzky - a šťastní a zdraví ste obaja.

Len nech sú tie prechádzky dlhšie, aby boli šťastní a zdraví aj rodičia s deťmi a ostatní Beckovia! Inak by sme sa mohli vrátiť do minulosti, keď psy síce strážili domy a gazdovstvá, ale zato slepky, husi, kačky, kozy, kravy i kone sa pohybovali voľne po cestách, a to si teda každý účastník musel dávať ozaj pozor, kam šliape. Ale vtedy bol predseda iný hygienický štandard... ale aj vtedy by vás gazda hnal, ak by mu váš pes znečistil lúku, ktorú kosil na seno (znečistené seno dobytok nežral). **DB**

Foto: Anna Benková

ZO JDS v Beckove: Ďakujem za dôveru

Na členskej schôdzi JD sa zišlo 71 členov, a všetci mi dali svoj hlas vo voľbách nového predsedu ZO. Ďakujem im za dôveru a ďakujem aj mojim predchodkyňam za ich doterajšiu prácu. Dobré si uvedomujem svoju zodpovednosť za ďalšie pokračovanie činnosti Jednoty. Viem, že bez aktívnej pomoci a záujmu jednotlivcov by som bola iba udržiavacím článkom pre 103 členov organizácie. Vynasnažím sa pokračovať v doterajších činnostiach Jednoty a budem sa usilovať o zapojenie váhajúcich členov do nových aktivít primeraných ich veku aj záujmom.

Teším sa na našu spoluprácu.

Naše aktivity

2. apríla - bol krásny slnečný deň, až na to, že fúkal vietor. Napriek našim telesným obmedzeniam sa nás na brigáde v parku zúčastnilo 27 členov. Osobitne ďakujem pracovitým dievčatám z Bariny, ktoré vyčistili priestor miniparčíka. Ďakujem Ing. Minárikovej, ktorá akciu zorganizovala a p. starostovi, ktorý nás prišiel podporiť. Ďakujem všetkým zúčastneným za príjemnú atmosféru.

4. apríla - sme sa zúčastnili kladenia venca pri príležitosti oslobodenia obce. Ďakujem všetkým členom JD za účasť, a zároveň prosím aj ostatných členov, aby sa takýchto podujatí zúčastňovali, nech je naša účasť poďakovanim za prácu a čas, ktorý organizátori venovali nám.

13. apríl - Náučný chodník J.M. Hurbana - nezúčastnili sme sa.

15. apríl - posledné posedenie pred Veľkou nocou v klube. Urobili sme si veľkonočné aranžmány. Pozývame vás na ďalšie stretnutia, ktoré začnú od 29. apríla o 14. hod.

17. apríl - účasť na podujatí kultúrnej komisie - zdobenie kraslíc a pletenie šibáka v klube pri parku. Ďakujeme usporiadateľom za pekné podujatie a členkám Jednoty za účasť.

Ďakujeme p. Bubeníkovej, ktorá rozvíja spoluprácu so školou - 29. marca sa zúčastnila Noci s Andersenom a p. Evka Pavlíková predviedla maľovanie vajíčok 19. marca 2019 na krúžku p. uč. Hladkej.

Eva Budíková, predsedníčka ZO JDS v Beckove

Brigádničky na Barine.

Foto: Peter Ondrejovič

Pozvanie na spomienkové podujatie na počesť Ladislava Medňanského

Obec Beckov pripravila na 4. apríla spomienkové podujatie k 100. výročiu úmrtia maliara Ladislava Mednyánszkeho (23. 4. 1852 Beckov - 17. 4. 1919 Viedeň). Pracovníčka obecného úradu Mgr. Dana Badžgoňová prišla na stretnutie členov ZO JDS do klubu pri parku porozprávať o živote a diele tohto najznámejšieho Beckovčana a zároveň ich pozvať na sobotňajšie podujatie. Zúčastnilo sa 20 seniorov. Ďakujeme za prejavovaný záujem. **EB**

Spomienková slávnosť k 100. výročiu úmrtia Ladislava Mednyánszkeho

Obec Beckov pripravila na sobotu 4. mája spomienkové podujatie k 100. výročiu úmrtia jednej z najznámejších osobností, ktorá sa narodila v našej obci - Ladislava Mednyánszkeho.

Podujatie sa konalo v priestoroch františkánskeho kláštora v Beckove a v susednom parku. Od 10. hodiny sa otvorili pre asi stovku návštevníkov a pozvaných hostí kláštorné chodby, kde bola na deviatich paneloch nainštalovaná výstava o živote a diele L. Mednyánszkeho a v spoločenskej miestnosti bola otvorená výstava originálnych diel Ladislava Mednyánszkeho zo zbierok GMAB v Trenčíne a súkromných zbierok (kresby, olejomalby, akvarely).

Po prehliadke výstavy a malom pohostení, ktoré pripravila kultúrna komisia, sa všetci zišli v kostole sv. Jozefa Pestúna, kde ich privítal p. Felix Mária Z. Žiška, správca kláštora. Po príhovore starostu obce Daniela Hladkého (na fotke dole) zazneli piesne v podaní Beckovského speváckeho zboru pod

vedením Mgr. Anežky Ilavskej (fotka vpravo). Prednáškou o tvorbe Ladislava Mednyánszkeho sa prezentovala PhDr. Danica Lovíšková (na fotke dole),

bývalá riaditeľka GMAB v Trenčíne. Na záver porozprával o Mednyánskom a osobnostiach Beckova Akad. arch. Marián Strieženec (na fotke dole), lokálny patriot a obdivovateľ Mednyánszkeho.

Podujatie pokračovalo odhalením pamätnej tabule, ktorú navrhol Akad. arch. M. Strieženec. Akt uskutočnili starosta obce Beckov Daniel Hladký a primátor mesta Spišská Belá Jozef Kuna, ktorý zároveň pozval obyvateľov Beckova a všetkých prítomných na návštevu Galérie Kaštieľ Strážky, kde je stála expozícia diel Ladislava Mednyánszkeho.

Napriek zamračenej oblohe sa podujatie vydarilo. Poďakovanie za jeho úspešnú realizáciu patrí všetkým, ktorí sa na ňom akoukoľvek mierou podieľali, predovšetkým starostovi obce a poslancovi obecného zastupiteľstva, Mariánovi Striežencovi, pracovníkom OcÚ, kultúrnej komisii, Beckovskému speváckemu zboru, františkánom za poskytnuté priestory, kuchárkam ŠJ za prípravu obeda, hasičom za dohľad nad bezpečnosťou ľudí a majetku, pracovníkom obecnej prevádzky a všetkým zúčastneným.

Dnes môžeme povedať, že sa uskutočnilo ďalšie dôstojné podujatie k ucteniu si našich najslávnejších rodákov - veď v Beckove sa narodili okrem Ladislava Mednyánszkeho aj Jozef Miloslav Hurban, ktorého 200. výročie narodenia sme si pripomenuli pred dvoma rokmi (19. 3. 1817 Beckov - 21. 2. 1888 Hlboké), rodák, ktorého jubileá si v obci pravidelne pripomínáme, ale zabúdame na Dionýza Štúra (2. 4. 1827 Beckov - 9. 10. 1893 Viedeň), významného ríšskeho geológa, paleontológa a botanika, ktorého pamätnú tabuľu predstaviteľa obce a štátu odhalili v októbri 1953 na jeho rodnom dome, a ešte viac na lekára - pôrodníka Dr. Jána Ambru (27. 3. 1827 Beckov - 15. 5. 1890 Bratislava), ktorého 130. výročie úmrtia si pripomenieme - dúfame, že rovnako dôstojným spôsobom - na budúci rok.

Pripomíname, že kaštieľ v Strážkach si môžeme pozrieť aj na Google-mape, keď si dáme vyhľadať obec Strážky a kaštieľ - exteriér aj interiér cez „panáčika“ a uvidíme, na čo sa môžeme tešiť naživo, keď prijíame pozvanie primátora Spišskej Belej na návštevu galérie v Strážkach, kam by každý Beckovan, majúci v úcte svoju históriu, mal určite aspoň raz za život zájsť.

Dana Badžgoňová

MEDAILA LADISLAVA MEDŇANSKÉHO

V 70. rokoch obec Beckov začala venovať pozornosť svojim rodákom, napokon, v roku 1977 mali okrúhle jubileum Jozef Miloslav Hurban, Dionýz Štúr a Ján Ambro. A pri tej príležitosti vznikla aj brožúra Beckov a jeho slávni rodáci, vydalo ju OOS v Trenčíne v roku 1977. K osobnostiam Beckova zaradili aj ďalších slávnych rodákov, ako boli Karol Bôrik, Martin Medňanský a Ladislav Medňanský. V priebehu rokov sa vydávali propagačné materiály rôznej kvality i rozsahu, najčastejšie pohľadnice, medaile, skladačky a rozličné suveníry. Obec niekoľkokrát objednala medaily k výročiu narodenia J. M. Hurbana (1987, 1997, 2007, 2017) a v roku 1987 aj medailu k výročiu Ladislava Medňanského. Medaile boli niekoľko rokov v ponuke suvenírov na Beckovskom hrade po jeho otvorení v roku 1996.

Medaila Ladislava Medňanského vznikla podľa návrhu akademického sochára **Milana Štefunka** (1940 - 1993) a zrealizovala ju Kremnická mincovňa v septembri 1987. Podľa vyjadrenia vtedajšieho predsedu MNV Ing. Jána Turana, objednávka sa uskutočnila ešte za jeho predchodcu Jozefa Hubinu. Na prednej strane je portrét umelca s uvedením letopočtu narodenia a úmrtia a na reverze je Beckovský hrad s nápisom Beckovskí rodáci. K realizácii medai-

lových portrétov ďalších osobností Beckova už, žiaľ, nedošlo. *Ladislav Medňanský 1852 - 1919. Beckovskí rodáci. Značka medailéra M`S je na averze.*

Bronzovú medailu, veľkosti 6 mm, si môžete ešte aj dnes pozrieť na obecnom úrade, kde zostalo posledných pár kusov z pôvodného nákladu 300 kusov.

Dana Badžgoňová

Za informácie ďakujeme archívárovi Kremnickej mincovne Mgr. Jurajovi Hirčákovi.

Hrady Beckov a Čachtice majú svoju prvú eurobankovku. Špeciálne čísla vydražili za 1255 eur

História, ktorá nás spája. Tak znie tohtoročný celosezónny program, ktorý spolu vytvorili hrady Beckov, Čachtice a Plavecký hrad na podporu domáceho cestovného ruchu. Spája ich totiž jedinečný reálny príbeh dedičky z rodu Stiborovcov, ktorý môžete spoznať počas vybraných podujatí s názvom **Tri kľúče pre Katarínu**.

Toto podujatie zároveň aj slávnostne zahájilo tohtoročnú turistickú sezónu. V sobotu **6. apríla 2019** sa v Beckove a v Čachticiach stretli rytieri zo skupiny Vir Fortis a pripravili si pre návštevníkov bohatý program. Ich šermiarsko-divadelné predstavenie uviedlo príbeh mladučky Kataríny, ktorá neprávom prišla o svoje dedičstvo. Podujatie však obohatili aj stredoveké tance, dobové hry či chutná kráľovská čokoláda. A rodiny s deťmi si mohli vypísať aj kráľovskú depešu a tú mali preniesť z hradu na hrad, za čo im vyrazili na pamiatku Žigmundov dukát.

Historicky prvá aukcia eurobankoviek

Súčasťou tohto podujatia bolo aj predstavenie zberateľskej suvenírovej bankovky v nominálnej hodnote 0 € s motívom Beckovského a Čachtického hradu. Na beckovskej eurobankovke vidno podobie nášho hradu a vojvodu Stibora zo Stiboríc, na čachtickej sa vyníma zas Čachtický hrad a krvavá grófká Alžbeta Bátoriová. Bankovky oboch hradov majú na sebe spoločné logo tohtoročného programu Tri kľúče pre Katarínu, pričom autorom námetu je maliar Stano Lajda. Obe vyšli s nákladom 10-tisíc kusov a predávajú sa po tri eurá za kus.

Mnohí návštevníci už od štvrtej ráno čakali pri vstupe do Beckovského hradu, aby si bankovku zakúpili, a neodradilo ich ani bláznivé aprílové počasie. A viacerí z nich sa zapojili aj do aukcie eurobankoviek, ktorá sa na Slovensku konala historicky po prvýkrát. V Čachticiach sa dražili spoločné čísla bankoviek 1, 3, 5, 7 a 9, následne na hrade Beckov sa vydražili bankovky s poradovým číslom 2, 4, 6, 8 a 10. Samostatne sa vydražili aj eurobankovky s číslami 666, 777, 888, 100 a 1000.

„Asi najkrajší moment však bol, keď 6-ročný Gabriel z prasiatka vytiahol všetky svoje úspory, čo bolo 9 eur, a veľmi dúfal, že práve on vyhrá bankovku s číslom 6. Nik mu nechcel pokaziť radosť, dokonca ani tí najskalnejší zberatelia sa do tejto aukcie nezapojili, a chlapec svoju bankovku napokon získal. A práve toto bol ten moment, keď sme vedeli, že to všetko malo zmysel, aj keď to na začiatku vyzeralo naozaj bláznivo,“ uviedlo vedenie hradu Beckov.

Hradom Čachtice a Beckov sa napokon podarilo vydražiť spolu 1255

eur, ktoré sa medzi ne spravodlivo rozdelili, pričom vyzbierané peniaze budú použité na ich obnovu.

Kristína Jurzová

Na snímke zľava: predseda KOČR TN Región Juraj Gerlici, riaditeľ hradu Beckov Peter Pastier, starosta Plaveckého Podhradia Július Papán, čachtická kastelánka Katarína Orthová a beckovský starosta Daniel Hladký v priestoroch hradnej kaplnky. zdroj: facebook/Čachtický hrad

Šesťročný Gabriel sa teší zo svojich bankoviek s číslom 6, ktoré si vydražil za 9 eur. zdroj: Kristína Jurzová

Hrad Beckov otvoril výstavu obrazov slávneho maliara Ladislava Mednyánszkeho

Hrad Beckov otvoril výstavu slávneho umelca Ladislava Mednyánszkeho, a to pri príležitosti 100. výročia jeho úmrtia. Od štvrtka 18. apríla môžete v priestoroch Priečného paláca obdivovať jeho jedinečné diela s beckovskou tematikou, ktoré tu počas svojho nevšedného života namaľoval.

Celosvetovo uznávaný maliar sa narodil 23. apríla 1852 v kaštieli Mednyánszkych v Beckove. Už od raného detstva rád kreslil, pričom veľkým zdrojom jeho inšpirácie boli ruiny Beckovského hradu, ktoré bolo vidieť z obklokov jeho izby. Mednyánszky sa neskôr presťahoval do Strážok a veľa času trávil aj na cestách so štetcom v ruke. „Maliar slovenskej zeme a ľudu“ sa však pravidelne vracal aj do Beckova, aby zachytil krásy svojho rodiska.

Jeho výnimočnú tvorbu môžeme dnes obdivovať v galériách po celej Európe a najnovšie aj v Beckove, kde nájdete sériu umelcových obrazov s vyobrazením hradu, niekdajšieho mestečka a života jeho obyvateľov.

„Reprodukcie obrazov hradu poskytl Slovenská národná galéria, Galéria Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíne, ale aj maďarská Virág Judit Galéria. Výstava malieb nášho slávneho beckovského rodáka má teda medzinárodný rozmer, lebo jeho diela sú uznávané nielen u nás, ale aj v zahraničí,“ uviedla Kristína Jurzová, programová asistentka Hradu Beckov.

Svetový deň kultúrneho dedičstva sprevádzala aj odborná prednáška o živote a diele Ladislava Mednyánszkeho, ktorú odprezentovala **Zsófia Kiss-Szemán**. Hlavná kurátorka Galérie mesta Bratislavy slávnostne otvorila výstavu spolu s výkonným riaditeľom hradu Petrom Pastierom a sta-

rostom obce Danielom Hladkým - **na fotke**. Návštevníci hradu tak môžu obdivovať 28 jedinečných diel Ladislava Mednyánszkeho.

Výstava reprodukcii obrazov Ladislava Mednyánszkeho na Beckovskom hrade bude dostupná pre návštevníkov až do konca tohtoročnej turistickej sezóny.

tlačová správa Hrad Beckov

foto: Kristína Jurzová

HRAD BECKOV 2019 podujatia MÁJ - JÚN

1. 5. 2019 Láskavý prvý máj na Beckove

Oslávili sme príchod mesiaca máj na hrade Beckov. Pre mladých zaľúbencov bol pripravený fotokútik. V Severnom paláci na vyhladke sa viazali stužky zaľúbencov so sľubmi. Tí, čo sa milujú už dlhší čas, mohli si symbolicky obnoviť svoj sľub v hradnej kaplnke. Nezabudli sme však ani na tých najmenších, ktorí sú plodom našej lásky. Pre deti sme pripravili dielničky na dolnom hrade.

4. - 5. 5. 2019 Keď hudba znie

Druhý ročník podujatia „Keď hudba znie“ vznikol pri príležitosti Medzinárodného dňa tanca. Tento rok sme si pre vás pripravili veselý program plný hudby, tanca, krásnych žien, chrabrych mužov a zábavy. Roztancujeme spolu máj. V sobotu sme privítali skupinu Fringia a pozreli sme si tance a módu v stredoveku a renesancie na území Uhorska. V nedeľu vystúpili hostia z Moravy. Skupina Vere Gratia nás previedla opäť stredovekom a renesanciou, ale z prostredia Čiech a západnej Európy.

8. 5. 2019 Jarný piknik na hrade Beckov

Príďte si oddýchnuť na Beckovský hrad počas sviatočného dňa 8. mája. Pripravili sme pre vás program s hudbou, burzou starých kníh, skvelou kávou a Kráľovskou čokoládou nielen pre deti. Na prvom Jarom pikniku sa budeme aj zdravo stravovať. Preto sme si pre vás pripravili piknikové koše s OJO (zdravá strava) z Trenčína. V prípade záujmu vám zapožičiame aj deky. Pre najmenších máme k dispozícii aj stánok s obľúbenou stavebnicou LEGO (KreaTivo Trenčín). Na pódiu zahrajú a zaspievajú Jakub Jurčacko, Washo band z Trenčína a Beckovské ksichty.

11. - 12. 5. 2019 Tri kľúče pre Katarínu

Animačný program pre rodiny s deťmi. Spoznajte strastiplný príbeh mladej Kataríny z rodu Stiborovcov a pomôžte jej za pomoci troch kľúčov získať poklad ukrytý v truhle uzamknutej tromi zámkami. Sladká odmena pre každého pátrača.

18. - 19. 5. 2019

Medzinárodný deň múzeí a galérií na Beckove

Hrad Beckov sa tento rok zapojí opäť do celoslovenskej akcie Medzinárodný deň múzeí a galérií. Tešiť sa môžete na pátračiu hru, novinku v prezentácii sakrálnych pamiatok - prehliadku **Sakrálna cesta Beckovom**, prednášky na tému genealógie, šľachtické rody Beckova. V sobotu si potom prezrieme hrad vo večerných hodinách so sprievodcom v duchu menej známych legend o hrade a okolí.

25. 5. 2019 Vo víne sú hviezdy

Druhý ročník úspešného podujatia ponúkne návštevníkom podujatie plné hviezd. Opäť spojíme príjemnú hudbu v podaní Mirky Miškechovej a jej

hitov **Cudzinka v tvojej zemi** alebo aktuálneho **Brouček** so skvelým vínom z čachtických chotárov. Tešiť sa opäť môžete na netradičnú večernú prehliadku hradu spojenú so sledovaním hviezdnej oblohy. Podujatie začína o 20.00. Vstupné na podujatie: 7 €/osoba.

1. - 2. 6. 2019 Šašo Becko deťom

Tohtoročné podujatie venované deťom bude mať netradičnú štruktúru. Deti spoznajú prostredníctvom viacerých stanovísk históriu hradu Beckov a jeho okolia. Budú plniť rôzne úlohy a vydajú sa aj za hradobný múr. Ak splnia všetky nástrahy a úlohy, tak ich opäť šašo Becko na hrade odmení sladkou odmenou. Ďalej sa môžete tešiť na otvorenie Hradného hospodárstva. Viac ako osem druhov zvieratiek s interaktívnymi prehliadkami a kŕmením zvieratiek. Jazdy na ponikovi, remeselnícke dielne, kováč, hrnčiar, sviečkar, alebo lukostrelnica. Detský dobový kolotoč a hravé stanovisko so stavebnicou LEGO od KreaTivo Trenčín.

7. - 8. 6. 2019

Príbeh krvavej grófký/ História, ktorá nás spája

Tento rok odhalíme viaceré spoločné čriepky histórie, ktorá nás spája. Nočná prehliadka hradu „Príbeh krvavej grófký“ prinesie humorno-strešidelné divadelné predstavenie divadelníkov **Z malého Rima**. Prostredníctvom troch príbehov, ktoré na seba nadväzujú, vám predstavíme tajuplný príbeh o Alžbete Báthory.

15. - 16. 6. 2019 Pivný festival

Prezentácia malých slovenských pivovarov a dobrej hudby pri príležitosti Dňa otcov. Pripravili sme si pre vás aj množstvo súťaží o atraktívne ceny.

21. 6. 2019

Hradný biograf

Prvé premietanie v sezóne 2019 na hrade Beckov.

22. - 23. 6. 2019 Ako sa dobýval hrad

Uhorská kompania nám predstaví viacero technik boja. Ukážky bojov o hradnú bránu, ukážky rôznych obliehacích strojov v akcii a šermiarske umenie obrancov aj obliehateľov s dobovým táborom. To všetko a niečo málo navyiac na vás čaká na hrade v druhej polovici júna.

29. - 30. 6. 2019 / v sobotu od 9.00 do 16.00

HRAdisko

Hrad plný hier pre dospelých aj pre deti. Postavte hrad z LEGA, zahrajte si jednu z množstva stolových hier s priateľmi alebo spoznajte drevenú stavebnicu Walachia. Začnite hravo prázdniny na hrade Beckov.

29. 6. 2019 od 18.00 do 22.00

Večer dobrovoľníctva na tému Afrika

Web: www.hrad-beckov.sk

DEŇ NARCISOV ROZVOJ DOBRA

Dobro plodí opäť dobro. Zlo plodí opäť zlo. To je jeden z prírodných zákonov, ktorý je nutné vedome používať (zákon kolobehu). Ak šírimo okolo seba dobro v chcení, myslení, reči, konaní, tak ono povzbudzuje k vytváraniu dobra u iných. Na konci kolobehu nám Božie mlyny (prírodné zákony) namelú to, čo si zaslužíme.

Takže, aby sme šírili okolo seba dobro a naučili sa nezištne pomáhať iným, využili sme šancu a pripojili sme sa k aktivite organizovanej Ligou proti rakovine. Takýmito akciami sa žiaci učia byť empatickými a mať ľudskú tvár.

Dňa 11. 04. 2019 (štvrtok) sa konala na celom území Slovenska tradičná zbierka pre Ligu proti rakovine. V tento deň sme mali možnosť, prípruťím si narcisu, vyjadriť spolupatričnosť onkologickým pacientom. Žiaci deviataho ročníka boli rozdelení do troch skupín a mali za úlohu osloviť učiteľov, žiakov, no i občanov Beckova, aby prispeli akýmkoľvek finančným príspevkom na realizáciu projektov pre onkologických pacientov. Žiaci mali vopred určené stanovišťa alebo cesty, kadiaľ majú ísť.

Každá skupinka začala niekde inde. Jedna začala v škole medzi žiakmi, učiteľmi a personálom, druhá od OcÚ, kde prispeli všetci zamestnanci, vrátane p. starostu, a tretia skupinka sa vydala od školy v smere do stredu obce.

Vďaka podpore dobrých ľudí sa nám podarilo vyzbierať 451 €, ktoré boli odoslané hneď v ten deň na účet Ligy proti rakovine. Žiaci v realite zažili milé, no i menej príjemné zážitky spojené s touto aktivitou. Milé bolo, keď jeden pán zastavil auto, ešte len sme vykročili zo školy, a šiel jednej skupinke naproti, aby mohol prispieť do zbierky. Alebo si ľudia odbehli vziať peniaze, len aby mohli prispieť. Naopak, stalo sa, že ľudia zabuchli pred našimi žiakmi dvere s nevhodným komentárom, alebo túto aktivitu jednoducho odignorovali. No aj takto ukazujeme, akí sme ľudia, ako nám záleží na iných. Takto máme byť vzorom pre mládež? Je to o svedomí každého jedného z nás.

Príspevok bol dobrovoľný a v akejkol'vek hodnote. Veľakrát aj 50 centov môže pomôcť. Žiaľ, mnohokrát si to ľudia uvedomia, až keď oni sami potrebujú pomoc, až keď sa to týka ich alebo ich rodinných príslušníkov.

Veľmi pekne ďakujem všetkým ľuďom, ktorí prispeli do zbierky a, samozrejme, aj našim žiakom za pomoc pri organizovaní zbierky! Ako aktívnej členke SČK a dobrovoľnej daryni krvi mi je prirodzené pomáhať ľuďom v núdzi. Bolo mi ctou prispieť a mať na starosti zbierku na našej škole.

Ing. Katarína Kučerová

Zavítal k nám mesiac marec

Mesiac marec sa nám spája nielen s príchodom jari, ale do povedomia sa intenzívnejšie dostávajú aj knihy, nakoľko je marec mesiacom kníh. V materskej škole sme knihám aj my venovali zvýšenú pozornosť. S knihami pracujeme celoročne, deti s nimi prichádzajú do kontaktu denne, aj keď ešte nevedia čítať. Učíme sa s nimi narábať, vážiť si ich a získavať z nich potrebné informácie.

V marci teda deťom dávame knihy do povedomia ešte intenzívnejšie. Z detí sa v materskej škole stali spisovatelia a ilustrátori svojich vlastných kníh. Svoju novú rolu prijali naozaj zodpovedne a pod rukami detí vznikli krásne knihy s čarovnými príbehmi.

Do skutočného sveta spisovateľov mali možnosť nahliadnuť deti na besede s autorkou detskej literatúry PaedDr. Lenkou Sivákovou, ktorej sa chceme touto cestou poďakovať, že prijala naše pozvanie, venovala nám svoj čas a nás učiteľky, inšpirovala svojou tvorbou, ktorú pri práci vďačne využijeme.

Za knihami sme sa vybrali aj do obecnej knižnice, kde im pani Badžgoňová priblížila svet kníh ešte viac. Za krásny zážitok pre deti a venovanie detských kníh do materskej školy sa chceme úprimne poďakovať.

Tešíme sa, že môžeme takto deťom o niečo viac pootvoriť dvere do čarovného sveta kníh.

Mgr. Silvia Zemánková, Radka Svatíková

Kladný vzťah k prírode budujeme už v útľom detstve

Počas celého roka sa vďaka rôznym aktivitám v materskej škole oboznamujeme s prírodou, jej zákonitostami a zmenami. V rámci týždňa „Pomoc vtáčikom a zvieratkám“ deti identifikovali rôznorodosť živočíšnej ríše.

Dnes už vedia, že rôzne živočíchy potrebujú pre svoj život rôzne druhy potravy. Počas celého zimného obdobia sme u detí podnecovali pozitívny vzťah k prírode v zmysle starostlivosti o zvieratká, ktoré sú v chladnom období odkázané na pomoc človeka.

Deti sa aktívne podieľali na príkrmovaní vtáctva počas chladných dní na našom školskom dvore. Vešaním lojových dobrôt pre sýkorky a sypaním zrníčok do nového vtáčieho krmidielka, ktoré veľm zhotovil a daroval pán J. Švec z Trenčianskych Stankoviec, začo mu touto cestou veľmi pekne ďakujeme, nenechali sme vtáčiky v zime hladom zahnúť.

Dnes už všetci v škôlke vieme, že zvieratkám i o rok pomôžeme.

Mgr. Silvia Zemánková, zástupkyňa MŠ

Veľkonočné tradície v škole

Dňa 19. 3. 2019 navštívila ZŠ Beckov pani **Evka Pavlíková**, ktorá zdobí veľkonočné vajíčka voskovou technikou. Privítali ju deti výtvarného krúžku pod vedením p. učiteľky Viery Hladkej. Boli zvedavé, čo im šikovné ruky pani Evky predvedú. A veru, nebolo toho málo. Naučila ich, ako si pripraviť vosk, ako ťahať „pisatko“ po vajíčku, ako vytvárať ornamente. Deti strávili veľmi milé, tvorivé a zaujímavé popoludnie. Verím, že niektoré z nich sa budú tejto tradičnej technike zdobenia veľkonočných vajíčok venovať aj v budúcnosti. Ďakujeme, pani Evka!

VH

Beckovská krasokorčuliarska nádej

Nelka Barteková je milé, stále usmiate dievča z tretej triedy. Zdalo by sa vám na prvý pohľad úplne obyčajné, ale nie je to úplne tak. Miluje svoje korčule a život na ľade. Už druhý rok súťaží v krasokorčuľovaní. Každý deň je na ľade a štadión v Novom Meste nad Váhom sa stal jej druhým domovom.

Vytrvalosť v tréningoch, jej veľká chuť a úsilie ju viedlo aj v tejto sezóne ku krásnym výsledkom. V prvej časti sezóny súťažila v kategórii Nádeje staršie B a dosiahla krásne úspechy: dvakrát prvé miesto, a to na Novomestskom pohári Fedory Kaleníkovej a na súťaži Figure Skating Challenge v Dubnici nad Váhom. Tak isto sa umiestnila 3. na Veľkej cene Púchova. V druhej časti sezóny súťažila vo vyššej kategórii Nádeje 9. Tu dosiahla tiež veľmi pekné výsledky. Na Poľana Cap v Detve sa prebojovala do prvej desiatky a skončila 9.

Nelke ku krásnym úspechom blahoželá triedna pani učiteľka Szijartová, spolužiaci a celé vedenie základnej školy. Prajeme ti, Nelka, aby si si oddýchlá a do novej sezóny vstúpila s chuťou, radosťou a s láskou ku korčuľovaniu. Nech ňa korčuľovanie baví a prináša ti stále radosť a túžbu ísť a posúvať sa ďalej.

RP

NOC S ANDERSENOM

Dňa 29. 3. 2019 sa v našej základnej škole uskutočnila Noc s Andersenom pre žiakov 2. - 4. ročníka. Tento rok prespávalo na 1769 spacích miestach viac ako 98 000 detí na svete. Na Slovensku to bolo 234 miest a viac ako 10 000 detí.

Noc s Andersenom koordinuje Spolok slovenských knihovníkov a knižníc. Žiaci sa už celý týždeň nemohli dočkať, ako stravia noc v škole. Program bol pestrý. Začali sme čítaním rozprávky Hľúpy Jano od koho iného, ak nie od Andersena. Prišla nám ju prečítať p. uč. Margita Bubeníková. Pri jej čítaní deti pozorne počúvali, nikto sa s nikým nerozprával a dychtivo prijímali každé počuté slovo. Vedeli odpovedať na všetky otázky, dokonca mali chuť a túžbu počúvať aj ďalšiu rozprávku. Tu sme si uvedomili, že deti majú túžbu počúvať rozprávky a milujú, ak im niekto číta.

Týmto chceme aj poďakovať pani Bubeníkovej za jej ochotu prísť medzi deti s láskou a ochotou im prečítať. Vytvárajú sa tak pozitívne väzby medzi staršími a deťmi. Verím, že to nebolo poslednýkrát a budeme sa tešiť aj v budúcnosti ďalšej spolupráci.

Na Noci s Andersenom nás potešila svojou návštevou aj Zdenka Krasňanská, ktorá deti naučila stredoveký tanec. Deti sa veľmi tešili aj hrám na jednotlivých stanovištiach v triedach, kde zbierali kľúče a mali vylúštiť zašifrovaný kód. Večer tvorili knihu. Samozrejmosťou bola rozprávka na dobrú noc. Dokonca si deti žiadali viac čítať rozprávku ako pozeráť. Nechýbalo ani občerstvenie v podobe pizze a tiež chutné raňajky, o ktoré sa postarali Double Agency, za čo im veľmi pekne ďakujeme. Ráno si deti

mohli sami ohodnotiť jednotlivé aktivity prostredníctvom kvetínok, ktoré nalepovali na pripravený plagát.

Bol to krásny zážitok, kde sme deti motivovali k čítaniu, kde mali možnosť zažiť neopakovateľnú atmosféru spania v škole. Spolu sme zažili veľa radosti, zábavy a veľa pekných chvíľ pri rozprávke a verím, že o rok sa stretneme zase.

PaedDr. Radka Prokopenská

Ked' chceme kvalitne vzdelávať deti, musíme neustále zvyšovať aj svoje vzdelanie

Viete, čo zaberá na motiváciu? Keď ste sami motivovaní a hladní po vedomostiach, keď na vás vidno, že je to vzrušujúca práca.

V rámci tohto hesla sme sa ešte v novembri minulého roka s kolegyniami dohodli, že by bolo prinomom, ako pre nás, tak aj pre školu, zvýšiť si svoje kvalifikácie, rozšíriť vedomosti. No na druhej strane sme premýšľali, ako ušetriť čas dochádzaním do vzdialených miest a po ďalšie, nie každé meto-
dické centrum ponúka práve štúdium vhodné pre všetky naše kategórie.

Po porade s pani zástupkyňou Ankou Čičalovou, ktorá nám ochotne a aktívne pomohla, sa podarilo vzdelávanie otvoriť na našej ZŠ. Nakoľko sme museli spíňať určitý počet frekventantov, pridali sa k nám učiteľia aj z iných základných škôl. No a tak, ako vyžadujeme od našich žiakov, aby sa učeniu venovali aj mimo školy, tak aj my, učiteľia, vo svojom voľnom čase pracujeme na sebe. Začali sme kurzom Interaktívna tabuľa a multimédiá vo vzde-
lávaní, pokračovali sme Tvorba a využitie myšlienkových máp v edukačnom

processe s podporou IKT, Práca s údajmi v prostredí Microsoft Excel.

Okrem vyššie spomenutých kurzov (na konci každého kurzu nás čakala záverečná práca), sme niektoré kolegyně absolvovali aj iné individuálne vzdelávania mimo našej školy. Pretože nám na vašich-našich deťoch záleží a chceme im dať len to najlepšie z nás, tak získané vedomosti už priebežne využívame v praxi. I keď všeobecne v spoločnosti panuje názor, že školstvo na Slovensku nie je na úrovni, my si myslíme a dokazujeme opak. Tým, že na sebe stále pracujeme a aj takouto formou ukazujeme deťom, žiakom, že na vedomostiach vždy záleží. Samozrejme, záleží od uhľa pohľadu, no úprimne môžem povedať, že väčšinu z nás tieto aktivity bavia a obohacujú.

Týmto, aj v mene kolegýň, ďakujem vedeniu školy, p. riaditeľovi Pekarovičovi a p. zástupkyňi Čičalovej, že nám umožnili väčšinu vzdelávania absolvovať na domácej pôde.

Ing. Katarína Kučerová

ZÁPIS DETÍ DO 1. ROČNÍKA PRE ŠKOLSKÝ ROK 2019/2020

Dňa 02. 04. 2019 sa v našej škole uskutočnil zápis detí do 1. ročníka základnej školy pre školský rok 2019/2020.

Do našej školy prišli detičky so svojimi rodičmi plné očakávania a zvedavé, čo ich bude čakať, čo to pre nich majú pani učiteľky nachystané. Detičky prejavovali radosť, tešili sa, niektoré mali mierne obavy, ktoré sa ale po chvíli rozplynuli a išli pacovať s pani učiteľkou.

Pracovali s pracovným listom v spolupráci s učiteľkou, ktorá zapisovala dané dieťa. Sledovala sa úroveň schopnosti spolupráce dieťaťa s učiteľkou, úroveň schopnosti porozumieť úlohám a správne ich vypracovať, schopnosť sústrediť sa pri práci, úroveň pozornosti, rečový prejav dieťaťa, zručnosti v kreslení, v správnom držaní - úchope písacích potrieb, počítaní do 6, ovládanie základných geometrických tvarov, rozlišovanie základných farieb.

Deti zároveň mali priestor na samostatný prejav - rozhovor o svojej rodine, rodičoch, súrodencoch, mali možnosť predviesť svoj talent a úroveň pamäte pri zaspievaní piesne, zarecitovaní básne podľa vlastného výberu. Za svoju prácu a námahu ich čakala krásna knižka, milá malá sovička od detí z výtvarného krúžku, zápisný list a sladká odmena.

Ukázalo sa, že malí predškoláci sú šikovné, komunikatívne deti a do školy sa veľmi tešia. Tak isto sa my tešíme na nich po letných prázdninách, kedy sa z nich stanú veľkí prváci a žiaci našej školy. **Mgr. Marcela Macová**

Treba sa báť plazov?

Podľa Komenského Veľkej didaktiky je sloboda učiteľa aj v tom, ako učivo podáva. Túto slobodu treba používať tak, aby sa k žiakom dostalo učivo, ktoré rozšíri ich vedomostný rozhľad. Treba prepájať učivo s praxou, pozývať zaujímavých ľudí do škôl, motivovať žiakov...

Po dohode s pani učiteľkou biológie RNDr. Máriou Tóthovou sme sa rozhodli, že umožníme žiakom našej školy v rámci vyučovania o plazoch reálne sa stretnúť s týmito zaujímavými živočíchmi. Keďže je ľudské zmýšľanie rôznorodé a predsudky sú veľakrát hlboko zakorenené, mnohé ovplyvní aj výchova, tak sme aj touto cestou chceli žiakom ukázať, že plazov sa netreba vôbec báť. A verte, tie hady mali zo školy väčší stres, než naši žiaci.

Dňa 17. 04. 2019 našu školu navštívil gymnazista a mladý chovateľ rôznych živočíchov **Kvetoslav Kučera** so svojou užovkou. Užovka červená, nazývaná tiež guttáta či gutka, je nejedovatý had divoko žijúci v južných oblastiach Severnej Ameriky. Jedná sa o najrozšírenejšieho a pre svoju nenáročnosť najobľúbenejšieho domáceho hada. Je to nočný tvor, ktorý väčšinou cez deň spí a v noci sa snaží ujsť z terária. Dorastá do dĺžky až 2 m. Krmi sa cca každé 2 týždne živou myšou, príp. na spestrenie jedálnička jed-

nodňovým kurčaťom. Je to studenokrvný (a hlavne plachý) živočích - nevie si regulovať telesnú teplotu. Ale na dotyk nie je vôbec nepríjemný, ako si mylnie niektorí ľudia myslia a podľa toho sa aj správajú.

Do našej naplánovanej prednášky sa pripojil aj cestovateľ a rodák z Beckova pán **Peter Ondrejovič**, ktorý priniesol mláďa užovky hladkej, ktorú zachránil a plánoval ju vypustiť do jej prirodzeného prostredia. Je to európsky nejedovatý had, dorastajúci do dĺžky 60 - 70 cm. Loví prevažne hmyz a mláďedé jašteričky. Sfarbením pripomína vretenicu, preto sa jej ľudia boja a zbytočne ju zabijajú.

Žiaci sa dozvedeli veľa zaujímavého nielen o užovkách (porovnali ich z rôznych hľadísk, no i o anakondách a z časti aj o cestovaní. Takže sme pekne v praxi využili medzipredmetové vzťahy - biológii s geografiou.

Chýr, že máme na škole živých hadov, sa rýchlo rozniesol a záujem vidieť ich, či pohladíť si ich, bol veľký. Prilákali celú školu. Takže z plánovanej jednej hodiny sa návšteva natiahla troška na dlhšie. To však nevadí, dôležité je, že deti mali možnosť naživo sa s týmito plazmi oboznámiť, rozšíriť si svoje teoretické vedomosti aj takouto formou. Medzi deťmi sa našli odvážlivci, ktorí odhodili strach a predsudky a nechali si hada plaziť po krku. Zistili totiž, že je to krásne, plaché a nenáročné zvieračko.

Verím, že tento deň bol pre všetkých oživením vyučovania, aj prínosom. Zároveň dúfam, že takáto praktická ukážka nebola posledná na našej škole. I takými aktivitami ukazujeme, že sme moderná škola, ktorá nie je len o „suchom“ memorovaní faktov, ale vieme vyučovanie tvorivo oživiť a žiakov zaujať. **Ing. Katarína Kučerová**

CESTA ZA DEJINAMI

Nestačí naučiť sa iba klasické fakty z učebníc, ale si aj v praxi doplniť získané vedomosti. Ako už aj Komenský povedal, pri vyučovaní treba postupovať od blízkeho k vzdialenému, od známeho k neznámemu.

V duchu tejto myšlienky sme sa 24.04.2019 vybrali do blízkeho Podjavorinského múzea v Novom Meste nad Váhom. Absolvovali sme so žiakmi šiesteho ročníka zaujímavú prehliadku, potom sme si vypočuli pútavú prednášku a videli pekne vypracovanú prezentáciu o hradoch na Považí. Takže, keď spoznáme svoje dejiny z nášho blízkeho okolia v ktoromkoľvek období, môžeme nadväzovať na dejiny vzdialené.

Podjavorinské múzeum sídli v barokovej budove z druhej polovice 17. stor. zvanej „Gilániovec“ na novomestskom námestí. Vzniklo v roku 1950. Majú tu svoje zastúpenie exponáty už z doby kamennej a bronzovej, potom je tu historická časť expozície od 13. do 20. storočia, ďalej expozícia ľudovej kultúry, ktorá opisuje zvyky a obyčaje obyvateľstva v celom regióne.

Chlapcov upúťali chladné a palné zbrane z obdobia od 16. do 20. storočia. Podjavorinské múzeum sa pýši výnimočne zachovalou vojenskou štandardou - zástavou banderálneho vojska zriadeného v roku 1683. Pre nás však bolo asi najviac zaujímavé vidieť tzv. Beckovskú Madonu, originál ktorej sa nachádza v moravských Koryčanoch. Pôvodne bola uložená v kaplnke na Beckovskom hrade.

Žiaci vedeli pekne reagovať na otázky našich sprievodcov. A po návšteve múzea uspokojili aj moju zvedavosť na to, čo všetko si zapamätali a čo všetko videli. Tak si na záver zaslúžili za svoje vedomosti hodnotenie, no nie známku ako v škole, ale formou odmeny v cukrárni. Takto boli motivovaní slušne sa správať a prijímať nové vedomosti. Verím, že v budúcnosti sa opäť niekam vyberieme za spoznávaním histórie a teší ma, že sa na našej škole stále niečo deje a máme možnosť, kreatívne sa venovať žiakom. **Ing. Katarína Kučerová**

Bratislavské výstavy

Slovenská národná galéria v Bratislave a Západočeská galérie v Plzni pripravili výstavu **Z akadémie do prírody - podoby krajinnomalby v strednej Európe 1860 - 1890.**

Kurátorky výstavy: Katarína Beňová - SNG, Ivana Skálová - ZČG Plzeň
Plzeň 10. október 2018 - 27. január 2019

Bratislava 8. 3. 2019 - 30. 6. 2019

Katalóg - autori textov: Katarína Beňová, Markéta Theinhardt, Roman Musil, Dušan Buran. Vydala Západočeská galérie v Plzni 2018.

Výstava je sústredená v piatich sieňach:

- I. Východiská / Z akadémie
- II. Cesta do Barbizonu
- III. Szolnok a umelecké kolónie
- IV. Do prírody
- V. Kabinet kresby

Zámerom výstavy bolo predstaviť hlavné centrá krajinnomalby druhej polovice 19. storočia, ktoré spôsobili zmenu v obore krajinnomalby na akadémiách výtvarného umenia. Exponáty boli zapožičané z Národnej galérie v Prahe, Slovenskej národnej galérie v Bratislave, Belvederu vo Viedni, Maďarskej národnej galérie v Budapešti. Roman Musil, riaditeľ ZČG v Plzni, sa vyjadril, že by bol rád, krby sa výstava vníma ako súčasť akcií k 100. výročiu vzniku Československa.

Významné zastúpenie má náš rodák **Ladislav Mednyánszky**, nar. 23. 4. 1852 v Beckove, ktorého 100. výročie úmrtia, 17.4.1919 Viedeň, si v čase konania bratislavskej výstavy pripomíname. Okrem jeho diel uvidíme obrazy a kresby vynikajúcich maliarov českých, maďarských a rakúskych - August von Pettenkofen, Soběslav Hippolyt Pinkas, Anton Romako, Wilhelm Riedel, Emil Jakob Schindler, Géza Mészöly, Mihály Munkácsy, Tina Blau, Pál Szinyei Merse, Eugen Jettel, László Paál, Antonín Chittussi, Robert Russ, Rudolf Ribarz, Lajos Deák Ébner, Wilhelm Bernatzik, Zdenka Braunerová.

Na návštevu sme využili voľné dni počas veľkonočných sviatkov a po krásnom umeleckom zážitku vrelo odporúčame Beckovanom, ktorí majú radi výtvarné umenie a históriu, potešiť sa výletom do hlavného mesta - výstava je situovaná v Esterházyho paláci na 4. poschodí.

Katalóg zo SNG ako aj z ďalšej výstavy sme zakúpili do obecnej knižnice.

Druhá výstava, tentoraz zameraná k 100. výročiu úmrtia Ladislava Mednyánszkeho, je v Galérii Nedbalka - **LADISLAV MEDNYÁNSZKY 100.** Autorsky ju pripravila **Zsófia Kiss-Szemán**, ktorá sa dlhé roky venuje Mednyánszkemu. Aktuálna výstava je inštalovaná na prízemí a krásne osvetlená, na rozdiel od tmavých sál v SNG, ďalšie diela nášho rodáka sú inštalované na 4. poschodí v rámci trvalej expozície Slovenské moderné umenie. Návštevníka počas prehliadky zaujme na monitore opakujúca sa prednáška p. Kiss-Szemán, prípadne si môže zakúpiť katalóg. Pripomíname, že túto autorku sme mohli počuť aj na Beckovskom hrade 18. apríla 2019

Spomienkový večer na Ladislava Medňanského v Kaštieli Strážky

Pri príležitosti stého výročia úmrtia Ladislava Medňanského (23. apríl 1852, Beckov - 17. apríl 1919, Viedeň), ktorý je právom považovaný za jedného z najvýznamnejších stredo-európskych maliarov, Slovenská národná galéria - Kaštieľ Strážky v spolupráci so ZUŠ Ladislava Mednyánszkeho v Spišskej Belej pripravili podujatie, ktoré sa konalo dňa 17. apríla 2019 v priestoroch Kaštiela Strážky. Cieľom tohto podujatia, okrem vzdania zaslúženej pocty, bolo i pripomenutie si výnimočnej osobnosti, akou Ladislav Medňanský bezpochyby bol.

Spomienkovým večerom nás sprevádzala Mgr. Daniela Kostková (galerijná pedagogička), ktorá otvorila svojim úvodným príhovorom toto podujatie, a Mgr. Lukáš Lisý, ktorý nás na záver večera previedol počas „súkromnej“ prehliadky priestormi Kaštiela Strážky, ktorého súčasťou je i stála expozícia diel Ladislava Medňanského. Nasledovalo čítanie úryvkov z knihy DENNÍKY 1877-1918 (ide o dochované denníkové záznamy Ladislava Medňanského), ktoré sú dôležitým prameňom ku pochopeniu tvorby i života Ladislava Medňanského. Tejto úlohy sa zhostili Zuzana Suchá a Zdeno Suchý, ktorí veľmi citlivým prednesom akoby zastavili čas a prítomným hosťom predstavili dušu Ladislava Medňanského. Podujatie pokračovalo nezabudnuteľným koncertom pedagógov a bývalých absolventov ZUŠ Ladislava Mednyánszkeho v Spišskej Belej. V priestoroch Kaštiela Strážky sa prostredníctvom klavíra, huslí, gitary a spevu niesli tóny od skladateľov ako A. Dvořák, I. Albéniz, J. Brahms a mnohých ďalších.

Súčasťou večera bola i príležitostná pečiarka s podobizňou umel-

o 11. hod, kedy nám porozprávala o tvorbe Ladislava Mednyánszkeho.

Zsófia Kiss-Szemán v kaplnke Beckovského hradu, 18.4.2019. Foto:DB

Okrem iného sme sa dozvedeli, že jeho Denníky 1877 - 1918, Kalligram / SNG 2007, jedno z najzákladnejších diel o Ladislavovi Mednyánszkom, sa dočkajú druhého a rozšíreného vydania už v tomto roku.

Ladislava Mednyánszkeho môžeme vidieť aj v Strážkach (Spišská Belá), kde má SNG od roku 1990 jedinú stálu expozíciu jeho diela, a to v kaštieli, v ktorom rodina Medňanských žila od roku 1861. Galéria nehnuteľnosť získala v roku 1972 po smrti barónky Margity Czobelovej, maliarovej netere. Po rekonštrukcii kaštiela a revitalizácii anglického parku pripravili v interiéri stále expozície Ladislava Mednyánszky a Strážky a Portrét 17. - 19. storočia na Spiši. V parku sa nachádza expozícia plastiky 20. storočia.

Je to tretie miesto, kde môžete vidieť originálne dielo Ladislava Mednyánszkeho. Pripomeňme, že aj naša krajská Galéria M. A. Bazovského v Trenčíne vlastní niekoľko obrazov L. Mednyánszkeho, ktoré sú v súčasnosti zapožičané v Strážkach a Bratislave.

Dana Badžgoňová

Najväčší Slovák a Ladislav Mednyánszky

V celonárodnej ankete Najväčší Slovák, ktorá prebiehala od 1. 1. 2019 do 1. 5. 2019, získali prvé tri miesta M.R. Štefánik, Ľudovít Štúr a Anton Srholec. Pre zaujímavosť uvádzame aj poradie Ladislava Medňanského - obsadil **87. miesto** a Matúš Čák Trenčiansky 92. miesto po Ľudmíle Podjavorinskej na 91. mieste. S našim regiónom súvisí aj Móric Beňovský, ktorého hlasujúci Slováci posunuli na 19. miesto. **DB**

ca, ktorú vydala Slovenská pošta a ktorú graficky pripravil špeciálne pre spomienkový večer významný slovenský rytec Mgr. art. Jozef Česla.

Medzi pozvanými hosťami nechýbal ani starosta obce Beckov Daniel Hladký, Ing. arch. Marián Striezenec či Mgr. Anežka Ilavská, v ktorých tento neopakovateľný večer zanechal hlboký umelecký zážitok.

Silvia Hlavová, text a foto

Dr. J. M. Hurban spomienka na rodáka

Dôstojné, ale smutné povzdychnutie a spomienka nad uplynulými rokmi sa opäť zintenzívnili aj vo februári tohto roka. Pripomenuli sme si 131. výročie úmrtia beckovského rodáka, veľikána slovenského národa, Dr. Jozefa Miloslava Hurbana. Predsedníctvo cirkevného zboru evanjelickej cirkvi a. v. v Beckove pri tejto príležitosti položilo veniec spomienok k pamätnej tabuli na fare, kde stál rodný dom J. M. Hurbana. Sprievod veriacich si v dôstojnom stíšení vypočul slová Pisma svätého a zaspieval hymnickú pieseň Kto za pravdu horí.

Raz múdry filozof povedal, že dejiny sú svedkami času, svetlom pravdy, živou pamäťou, učiteľkou života a poslom minulosti. Preto je treba poznať a pamätať si slávne osobnosti z našej minulosti, bez ktorých skutkov by sme nežili v slovenskej prítomnosti.

Ing. Darina Jarábková
Mgr. Ondrej Peťkovský a Daniel Hladký pri kladení venca k pamätnej tabuli. Foto: DJ

Konfirmácia v pamätnom roku 2019

Druhá nedeľa po Veľkej noci, 5. máj 2019, bola sviatočnou, ale zároveň i slávnostnou pre členov evanjelickeho a. v. cirkevného zboru v Beckove. Bratia a sestry vo viere boli svedkami konfirmácie v Chráme Božom v Beckove. Brat farár Ondrej Peťkovský vyhlásil za dospelých členov cirkvi troch mladých ľudí - Elišku Hladkú, Adriána Nemčeka a Adama Švacha. Ešte ako deti boli zastúpené pri svojom krste krstnými rodičmi. Na nedeľňajšej konfirmácii však už sami, po dovŕšení 13. roka života, potvrdili krstnú zmluvu a pred celým cirkevným zborom vydali svedectvo svojej viery. Naši traja konfirmandi sľúbili vernosť Pánovi Ježišovi Kristovi a svojej evanjelickej a. v. cirkvi. Príprava na túto slávnosť spočívala v dôkladnom dvojročnom vyučovaní, počas ktorého sa konfirmandi učili základné poznatky o kresťanskej viere, evanjelickom učení, zbožnosti a dejinách. Zahlbili sa tiež do Pisma Svätého a jeho právd. Z látky prebranej na tomto prípravnom vyučovaní boli verejne preskúšaní pred cirkevným zborom v chráme Božom v Beckove 2. mája 2019.

Po zložení konfirmačného sľubu dostali ako doklad Rozpomienku na konfirmáciu s príliehavým citátom z Biblie. Slávnosť bola zároveň pre nich príležitosťou, kedy prvýkrát pristúpili k spovedi a prijali sviatosť Večere Pánovej. Za predsedníctvo CZ sa im prihovorila Lenka Martišová. Osvetila dôležitosť príslušnosti k evanjelickej a. v. cirkvi a posilnila Elišku, Adriána a Adama do budúcich rokov skúsenými usmerneniami a zodpovedným, srdečným povzbudením.

Za zvuk hymny „Hrad prepevný“ sa slávnosť konfirmácie v Beckove skončila.

Ing. Darina Jarábková

Foto: D. Hladký

Modlitba v živote veriaceho

V nedeľu, 5. mája, sme mali v evanjelickom kostole milú slávnosť. Po dlhšom vyučovaní predpísaného učiva z príručky „Verím a sľubujem“, v rámci služieb Božích boli konfirmovaní traja mladí (Eliška, Adrián a Adam). Medzi otázkami, na ktoré odpovedali, bolo niekoľko aj o modlitbe – okrem iného aj čo má obsahovať pravá modlitba, za koho sa máme modliť, alebo kedy sa máme modliť. Dobré sa počúvali presne formulované odpovede našich konfirmandov.

Pozrime sa, čo nám k tomu prezrádza Božie slovo. Pri čítaní Pisma svätého zistíme, že sa v ňom často hovorí o modlitbe. Bádateľia uvádzajú, že v Biblii máme osobitnú „knihu modlitieb“ – ako sa zvykne menovať zbierka 150 chvál, náboženských piesní izraelského národa, Kniha žalmov. V jednom, v poradí 4. žalme, sú slová patriace do večerných modlitieb. O tom svedčí záverečný, 9. verš: „V pokoji ľahnem si, aj zaspím: lebo Ty, Hospodine, aj keď som sám, dáš prebývať mi bezpečne.“

Židia sa zvykli modlievať trikrát denne: večer, ráno a na poludnie. Pre nich bola večerná modlitba najdôležitejšia. Preto, lebo podľa ich zaužívanej tradície, deň sa začína večer, keď sa ukáže prvá hviezda na nebi.

Pre kresťanov sú modlitby nezameniteľnou zložkou života viery. Každý z nás má ten svoj čas, určený pre modlitbu. Či je to ranná, večerná alebo modlitba v inom čase, iste nie je ani tak dôležitá. Modliť sa môžeme a máme kedykoľvek, keď cítime potrebu. Zo spomenutého 4. žalmu sa dozvieme aj to, čo by mala modlitba veriaceho človeka obsahovať. V nej by určite nemali chýbať predovšetkým vďaky za prijaté dobrodenie, ale ani prosby o novú milosť a radosná istota z vypočutia našich predošlých modlitieb. Niekedy nás Pán Boh síce nevypočuje tak, ako si to my prajeme, ale vždy nám dá to, čo posluží nášmu spaseniu a oslave Jeho svätého mena.

V tomto súvisení uvediem krátky príbeh, uverejnený v jednom časopise českých evanjelikov v článku pod názvom Modlitba piatich prstov. Istý kazateľ v oblasti severnej Kanady v rámci svojej služby prichádzal občas i k jednému zrubovému domu, ktorý slúžil ako ubytovňa pre lovcov a turistov. Prítomným tam poslužil Božím slovom. Medzi nimi bola aj upratovačka v tom

zariadení, príslušníčka domorodých Indiánov. Po bohoslužbách poprosila kazateľa, či by ju nenaučil nejakú krátku modlitbu. Nemala síce nijaké vzdelanie, nevedela čítať ani písať, ale modliť by sa chcela. Kazateľ sa zamyslel nad jej prosbou, a povedal, že ju naučí modlitbu, ktorú sa má modliť každý deň. Bude obsahovať len 5 slov, teda jedno slovo na každý prst jednej ruky. Modlitba znela: „Bože, pomôž mi poznať seba!“

Kazateľ odišiel a keď sa po čase vrátil, pýtal sa najprv majiteľa ubytovne na indiánsku upratovačku. Ten si iba vzdychol a povedal: „Je to s ňou stále horšie. Neustále plače“. Kazateľ ju preto vyhľadal a spýtal sa, či sa modlíla tú modlitbu. Odpovedala, že áno, modlí sa každý deň a je to s ňou zle, lebo stále viac poznáva, aká je veľmi hriešna. Aby ju potešil, kazateľ jej povedal, že odteraz sa už bude modliť inú modlitbu. Tiež bude obsahovať len 5 slov, takže si ju ľahko zapamätá. Bude to teraz modlitba: „Bože, pomôž mi poznať Teba.“ Keď sa Indiánka opýtala, že ako dlho sa ju bude modliť, kazateľ jej odvetil, že celý život.

Po niekoľkých rokoch sa tento kazateľ tam znovu vrátil. Našiel v tom prostredí postavený nový kostol, a v ňom mnoho radosných cirkevníkov spievajúcich na Božiu slávu. A na tom všetkom mala predovšetkým zásluhu oná Indiánka, ktorá už spolu s manželom konala tu pozhnanú prácu. Keď ju kazateľ vyhľadal, s potešením mu povedala: „Keď ste od nás odišli, modlíla som sa tú modlitbu denne a Pán Ježiš sa mi dával každý deň poznávať a ja sa Ho učím milovať stále viac a viac. Túto modlitbu sa chcem modliť po celý život, dokiaľ svojho Spasiteľa nevidím tvárou v tvár v Jeho kráľovstve“. Toľkoto príbeh.

Pre nás z neho plynie poučenie, že v prvom rade musíme vo svetle Božieho slova skúmať svoj život, svoje správanie a potom zistíme nakoľko sme všetci poznačení hriechom. A Boh nám dá poznať aj riešenie, ktoré nám daroval v obeti Ježiša Krista. Práve v Jeho diele môžeme poznať Pána Boha ako milujúceho a odpúšťajúceho. Modlitby veriacich kresťanov, to nie sú len odriekané slová, ale je to skúmanie vlastného života pod zorným uhľom Božej lásky.

Mgr. Ondrej Peťkovský, evanjelický farár CZ Beckov

Slávny Beckovan Ladislav Mednyánszky

Patril k ľuďom, ktorí uzreli svetlo sveta v našom mestečku a v priebehu času si k nemu vytvorili celoživotný pozitívny vzťah, ktorý pretrval, aj keď sa svojim talentom - a v jeho prípade maliarskym dielom, vymanili z priemernejnosti a získali si meno a slávu. Beckov by sa už len jeho narodením zaradil medzi celosvetovo významné miesta.

Bol starším dieťaťom baróna Eduarda Medňanského z Beckova (1823 Beckov - 25. 7. 1895 Beckov) a jeho manželky Márie Anny Szirmayovej zo Strážok (1823 - 1883). Narodil sa 23. apríla 1852 a pokrtili ho farár Daniel Koléni 4. mája - zápis z evanjelickej matriky je v latinčine: *Ladislavus Josephus Baltazar Eustachius Mednyánszky*. O šesť rokov neskôr sa narodila jeho sestra Margita (1858 - 1937), ktorá sa v júni 1887 vydala za Štefana Czóbela (1847 - 1932), publicistu, historika, filozofa, pôvodom z panstva Anarcs. Ladislav bol posledným mužským potomkom beckovskej vetvy Medňanských. Rodina vymrela napriek tomu, že jeho sestra Margita Czobelová mala štyri deti - prvé dieťa, syn Štefan (1888 - 1889), zomrelo do roka po narodení a posledné si nestihlo založiť rodinu, pretože syn (tiež) Štefan (1895 - 1916) padol na ruskom fronte. Obe dcéry zostali slobodné, v mladosti študovali na Výtvarnej akadémii v Budapešti. Staršia, Marianna Czobel (1890 - 1929), zomrela na tbc, a mladšia, maliarka Margita Czobel (1891 - 1972), zostala slobodná a bezdetná. Po smrti rodičov spravovala majetok v Strážkach a venovala sa maľovaniu. Bola to ona, ktorá zachránila dedičstvo po Ladislavovi Medňanskom, keď jeho obrazy ukryla v kaštieli pred prechodom frontu. Obrazy zostali skryté aj v neistých časoch po vojne, a po jej smrti sa stali základom zbierok Slovenskej národnej galérie v Bratislave a z kaštiela v Strážkach sa stala jediná stála expozícia diel Ladislava Medňanského na Slovenku.

Malý Ladislav vyrastal v beckovskom starom révayovskom kaštieli, kde by aj steny vedeli rozprávať o slávnej minulosti, „všetko bolo také staré, tak veľmi minulé, tak pochmúrne poetické, so šľachtickou patinou“ (1/s.27). Rodina tu žila do jeho desiatich rokov, potom sa presťahovali do Strážok, pretože po smrti Baltazára Szirmaya, Ladislavovho dedka, v roku 1856, starý kaštieľ zo 16. storočia pripadol ako veno jeho matke. Kaštieľ opravili, a na jeseň 1862 odišli z Beckova. Všetci sa obávali o malého Ladislava, ktorý bol veľmi naviazaný na beckovský domov a na starých rodičov, Eleonóru Richert de Vhir (1798 Kolmar - 1. 4. 1889 Beckov) a Jozefa Medňanského (1789 Oponice - 1868 Kis Görbö). Sestra Miri spomína: „Medzitým sa dokončili Strážky a my sme sa tam jedného jesenného dňa natrvalo presťahovali. Ladislav, ktorý starých rodičov, a najmä starú mamu, zbožňoval, odchádzal s ťažkým srdcom a Beckov mal aj potom po celý život, nesmieme rád.“ (2/s.265)

V Strážkach sa zblížil s druhým starým otcom, s Baltazárom Szirmayom, vzdelancom, ktorý ho učil grécky, čo Ladislav využil pri písaní svojich denníkov, ktoré písal maďarsky a nemecky, často gréckou abecedou, ako to robil starý otec.

Ladislavovo detstvo bolo náročné. Predčasne sa narodil, často chorľavel, a preto sa zdržiaval viac v dome. Našiel si záľubu v kreslení - vraví sa, že skôr kreslil ako rozprával. V Strážkach ho viedla sestrična vychovávateľka Božena (študovala na düsseldorfskej akadémii), neskôr Thomas Ender, viedenský akvarelista, maliar a grafik, ktorý pobudol istý čas aj v Strážkach. Dozeral na jeho výtvarné vzdelávanie aj neskôr.

Ladislav sa vzdelával doma, do školy začal chodiť až 14-ročný, zmaturoval na kežmarskom gymnáziu v septembri 1872. Otec chcel, aby ďalej študoval na vysokej škole technickej v Zürichu, absolvoval aj prípravku, ale napokon si presadil, že pôjde na Akadémiu výtvarných umení v Mníchove (študoval od 1. 11. 1872 do r. 1874). Splnila sa mu aj túžba pokračovať v štúdiu v Paríži na École des Beaux-Arts u prof. Isidora Pilsa. Po roku štúdií, kedy profesor umrel, Ladislav z akadémie odišiel a prvýkrát navštívil Barbizon. Maľovali tu Charles-François Daubigny, Jules Dupré, Odilon Redon, László Paál a mnoho ďalších. Tu našiel svoj vlastný maliarsky štýl, intímnu krajinomáľbu.

„Barbizonské chápanie krajiny bolo v súlade s jeho vnútorným svetom a tento typ krajinomáľby v duchu lyrického realizmu, ktorý uprednostňoval prežitie zážitku umelca, jeho individuálne pocity a nálady, maliar čoskoro priviedol na majstrovskú úroveň. Neskôr pridal aj niektoré skúsenosti impresionistickej maľby, ale často sa vracal k obrazom hmľistých nálad v tmavých tónoch. Majstrovstvo týchto diel spočíva v stovkách odtieňov, ktoré obrazom dodávajú nádych živej krajiny“ (3/s.255).

Ladislav bol neustále na cestách. Precestoval Uhorsko, Rakúsko, Nemecko, Taliansko, Francúzsko. Všade kreslil, maľoval, zapisoval si dojmy z pozorovania krajiny a kontaktov s ľuďmi. Viedol čulý spoločenský život, priatelil sa s mnohými umelcami, spisovateľmi a filozofmi, ktorí sa zoskupovali okolo Zsigmonda Justa. Jeho cesty viedli zo Strážok a Beckova

najčastejšie do Viedne a Peši, kde mal prenajatý byt a ateliér. S priateľmi často hrával biliard, karty a najradšej šachy. Bol obľúbeným členom umeleckej bohémy, priatelia ho volali Medi - Starý pes. Všetci vedeli o jeho záľube pre maľovanie tulákov, žobrakov, cigánov, o jeho sklone im pomáhať aj keď tým vystavil sám seba nedostatku. Jeho filozofický názor, teozofia, ho viedla k askéze, k odriekaniu a zdržanlivosti, ktoré jediné mohli viesť k slobode a pravde. Spolucítil s chudobnými, ich podpora (rozdával im peniaze i obrazy) ho stála nemalé finančné prostriedky a následné problémy s veriteľmi (po jeho smrti dlžoby vyrovнала jeho sestra).

Ladislav zomrel vo Viedni na Zelený štvrtok 17. apríla 1919 v ranných hodinách. Jeho sestra Margita Czobelová o tom písala tete Agáte Medňanskej do Brunoviec. V liste popisala priebeh bratovej choroby od leta 1917, kedy ochorel na talianskom fronte (Ladislav sa zúčastnil ako korešpondent prvej svetovej vojny). Po prevoze do Viedne jeho črevné problémy ustali, neskôr ho začala trápiť obličky, v decembri dostal zápal a ľahkú porážku (ľavá ruka), 18. 1. 1918 prišla za ním rodina do Viedne. Čoskoro sa zotavil a 8. 3. 1918 prišiel domov, v Strážkach pobudol do konca mája, potom odišiel do Viedne a Budapešti, kde intenzívne maľoval (za 14 dní namaľoval 30 obrazov), opäť sa mu zhoršil zdravotný stav, a tak prišiel domov. Keďže závrate pretrvávali, aj problémy s obličkami, podstúpil liečenie v kúpeľoch a cez leto do jesene sa pomaly zotavil, potom dostal list, v ktorom stálo, že do 15. októbra sa má hlásiť vo vojenskej spravodajskej kancelárii vo Viedni, hoci sa ukázalo, že to bolo nedorozumenie, Ladislav sa rozhodol cestovať. Vo Viedni mal byt a ateliér v dome, kde býval aj jeho priateľ maliar Gyula Klaber a jeho žena, Mednyánszkeho veľká obdivovateľka. Zdravotný stav sa mu zhoršil, dostal opatrovateľku a spoločníčku, ale 13. 4. 1919 po krátkom zlepšení zostal ležať, nastalo náhle krvácanie do mozgu a stratil reč. Zaoopatril ho duchovný a dva dni dostával morfiové injekcie od bolesti - zomrel na Zelený štvrtok o pol tretej ráno; rodina sa to dozvedela o niekoľko dní z novin, neskôr prišli listy aj fotka LM na smrteľnom lôžku... (4/s.138).

Je pozoruhodné, že aj na úmrtnom oznámení, ktoré rodina dala vystaviť v kostole v Strážkach, stálo, že sa narodil 30. apríla (a umrel 18. apríla). Až v roku 1936 sa Károly Lyka a Mária Schanzerová pozreli do beckovskej matriky a uviedli správny dátum narodenia (4/s.45). Umelec je od roku 1966 pochovaný v Budapešti, cintorín na ul. Kerepesi.

Mgr. Dana Badžgoňová

Ladislav Mednyánszky na katafalku. Zdroj: redakcia BN

Poznámky: 1) Denníky 1877 - 1918. Kalligram BA 2006; 2) Mednyánszky. SNG a Slovart, BA 2004; 3) Zsófia Kiss_Szemán, Slovenské moderné umenie. Galéria Nedbalka, 2014, 392 s.; 4) Ladislav Saučín, Z novších výtvarných dejín Slovenska. VSAV Bratislava 1962, 39 - 142 s.

Pod'akovanie

Dňa 14. marca 2019 sme sa rozlúčili s našim otcom, starým otcom a manželom **Jánom Hubinom**. Za prejavenu sústrasť a kvetinové dary ďakujeme všetkým, ktorí svojou účasťou sa snažili zmierniť náš žiaľ.

Smútiaca rodina

Ján Hubina na výročnej schôdzi ZO JDS v Beckove 20. 3. 2018. Foto: DB

Z histórie cirkevných zborov Považského seniorátu III. PhDr. Jozef Karlík

3. Cirkevné zbory na území Považského seniorátu po tolerančnom patente

Rekatolizačný proces, ktorý evanjelikom zapríčinil nepredstaviteľné útrapy, bol však pre tých, ktorí ho realizovali, úspešný len sčasti. Osvietenský panovník Jozef II. si veľmi dobre uvedomoval, že rekatolizácia prebiehajúca viac ako 150 rokov okrem náboženskej neznášanlivosti nič pozitívne nepriniesla. Preto sa rozhodol legalizovať evanjelickú cirkev a vydal rezolúciu obsahujúcu všeobecné zásady náboženskej tolerancie. Pre Uhorsko vyšla 25. októbra 1781 vo forme kráľovského patentu. Tolerančný patent pre evanjelikov znamenal začiatok nového, pre nich oveľa prajnejšieho obdobia. Prichádzalo k spontánnemu obnovovaniu evanjelických cirkevných zborov, samozrejme, aj v lokalitách dnešného Považského seniorátu. Sprievodnou udalosťou obnovenia cirkevného života evanjelických zborov bolo postavenie kostola, ktorý však vrchnosť povoľovala len s určitými obmedzeniami. Je však smutnou pravdou, že mnohé zo zaniknutých cirkevných zborov sa už neobnovili.

Po vydaní Tolerančného patentu sa v roku 1785 vytvoril na území Trenčianskej župy Trenčiansky seniorát ako súčasť Preddunajského dištriktu. J. L. Holuby v roku 1883 udáva 14 cirkevných zborov, ktoré tvorili tento seniorát: Beckov, Horné Ozorovce, (Adamovské) Kochanovce, Kšinná, Lazy pod Makytou, Trenčianske (Malé) Stankovce, Moravské Lieskové, Podlužany, Púchov, Súľov, Trenčín, Uhrovec, Záriečie a Zemianske Podhradie. Táto zostava cirkevných zborov je celkom pochopiteľná, pretože všetky patrili do Trenčianskej župy, hoci v predtolerančnom období prináležali k rôznym kontuberniám. Najviac ich bolo z Dolnotrenčianskeho kontubernia (Beckov, Kochanovce, Malé Stankovce, Trenčín a Zemianske Podhradie), ale nachádzame tu aj cirkevné zbory z južnej časti bývalého Hornotrenčianskeho kontubernia (Lazy pod Makytou, Púchov, Súľov a Záriečie) i všetky cirkevné zbory z územia tzv. Hradnianskeho kontubernia (Horné Ozorovce, Slatina nad Bebravou, Kšinná a Uhrovec). Dokonca i Moravské Lieskové, ktoré bolo v predtolerančnom období súčasťou Čachtického seniorátu, sa pripojilo k Trenčianskemu seniorátu z dôvodu, že patrilo pod Beckovské panstvo, ktoré bolo súčasťou Trenčianskej župy. Prvým seniorom Trenčianskeho seniorátu sa stal Ján Zúbek, trenčiansky farár. Okrem cirkevných zborov v Kšinnnej a Uhrovci sa v obnovených seniorátoch postavili v rokoch 1783 - 1803 tolerančné kostoly. Cirkevný zbor v Kšinnnej sa osamostatnil až v roku 1836 a v Uhrovci slúžil evanjelikom kostol v zaiovskom kaštieli. Takáto skladba Trenčianskeho seniorátu bola pomerne stabilná. Až v roku 1950 pribudol k seniorátu cirkevný zbor Dolné Srnie, ktorý pred osamostatnením tvoril filiu moravskolieskovského zboru.

Čachtický seniorát, nachádzajúci sa v Nitrianskej župe, sa po vydaní Tolerančného patentu už neobnovil. Tie obce, ktoré predtým do neho patrili a boli schopné obnoviť svoj zbor, sa pripojili k Nitrianskemu seniorátu. Týkalo sa to cirkevných zborov v Starej Turej, Novom Meste nad Váhom a Bzinciach. Obnovený cirkevný zbor sa vytvoril v Lubine. Bzince a Hrušové boli k nemu pričlenené ako filie. Z toho dôvodu tole-

rančný kostol postavili najskôr v Lubine v roku 1783 a v Bzinciach až v roku 1794, teda až po tom, ako sa tento cirkevný zbor v roku 1789 osamostatnil. Obnovený cirkevný zbor v Starej Turej si svoj kostol postavil v roku 1784. V roku 1784 si evanjelici postavili kostol i v Novom Meste nad Váhom. Z tohto mesta máme svedectvo aj o tom, ako sa katolícke prostredie vyrovnávalo so skutočnosťou, že evanjelici sa stávajúci po náboženskej stránke rovnocennými obyvateľmi mesta. Prvým evanjelickým farárom v obnovenom novomestskom zbere bol Ján Kvašaj, ktorý sa pred príchodom do mesta obával silného katolicizmu prezentovaného väčšinou obyvateľstva, navyše podporovaného autoritou prepošťa. Kvašaj bol napokon prekvapený tolerantným zmýšľaním prepošta Antona Gabelkoviča a čoskoro „ďakoval osudu“ za pozvanie na nové miesto. Cirkevnej vrchnosti sa chválil, že ho majú radi a ctia si ho rozumnejší rímskokatolíci aj židia. Novomestskí katolíci prechádzali na tolerantnejší prístup k evanjelikom hlavne vtedy, ako píše Kvašaj, „keď ich videli verne a úprimne slúžiť Bohu“. 21

4. Považský seniorát - jeho vznik a vývoj do súčasnosti

Územná organizácia cirkevných zborov sa až do polovice 20. storočia v podstate nemenila. Porušenie logickej skladby seniorátov a nerespektovanie historicko-územného princípu sa udialo až zriadením Považského seniorátu, ktorý sa vytvoril v rámci reorganizácie cirkevnej správy v roku 1953. Z pôvodného Trenčianskeho seniorátu boli odčlenené cirkevné zbory Púchov, Lazy pod Makytou, Záriečie a Súľov a začlenené boli do Turčianskeho seniorátu. Novovzniknutý Považský seniorát bol ochudobnený aj o ďalšie významné cirkevné zbory pochádzajúce z bývalého Hradnianskeho kontubernia v Trenčianskej župe - Horné Ozorovce, Podlužany, Slatinu nad Bebravou, Kšinnú a Uhrovec, ktoré boli pričlenené k Nitrianskemu seniorátu. Ako akási náhrada za tieto zbory sa do Považského seniorátu dostali cirkevné zbory z pôvodného Nitrianskeho seniorátu, a to Bzince pod Javorinou, Lubina, Nové Mesto nad Váhom, Stará Turá, ale i Vrbové, Piešťany a Nová Lehota. Táto umelo vytvorená skladba cirkevných zborov v Považskom senioráte vydržala len desať rokov.

V roku 1964 sa územný rozsah seniorátu zmenil tak, že k Považskému seniorátu sa vzhľadom na územnú tradíciu celkom logicky pripojili cirkevné zbory z pôvodného Trenčianskeho seniorátu, a to predtým odčlenené Horné Ozorovce, Podlužany, Slatina nad Bebravou, Kšinná a Uhrovec, ako aj cirkevný zbor v Partizánskom, ktorý vznikol v roku 1954. Cirkevné zbory Piešťany a Vrbové boli preradené do Bratislavského seniorátu. Tentoraz z Nitrianskeho seniorátu sa do Považského seniorátu pričlenil len jeden zbor, a to pôvodne artikulárny zbor Nitrianska Streda. Konečnú podobu dostal seniorát po zriadení cirkevného zboru Topoľčany (1992) a po pričlenení cirkevného zboru Nová Lehota ako dcérocirkvi do cirkevného zboru Piešťany.

V súčasnosti do Považského seniorátu patria cirkevné zbory Adamovské Kochanovce, Bánovce nad Bebravou - Horné Ozorovce, Beckov, Bzince pod Javorinou, Dolné Srnie, Kšinná, Lubina, Moravské Lieskové, Nitrianska Streda,

Nové Mesto nad Váhom, Partizánske, Podlužany, Stará Turá, Slatina nad Bebravou, Trenčín, Trenčianske Stankovce, Topoľčany, Uhrovec a Zemianske Podhradie. 22

Použitá literatúra a pramene

GÁBRIŠ, J. *Novomestský prepošt. Nové Mesto nad Váhom, TISNG, 2007.*

Historický atlas Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku. Liptovský Mikuláš, Tranoscius, 2011.

HOLUBY, J.L. *Krátka história cirkve ev. a. v. Zemiansko-Podhradskej, 1884.*

HOLUBY, J.L. *Dejiny Dolnotrenčianskeho kontubernia, zv. VI, diel I, 1517 - 1889 (2. časť). Dolné Srnie, Združenie evanjelikov augsburského vyznania Považského seniorátu (ZEAVPS), 2014.*

HORVÁTH, P. *Trenčín v období novoveku (1526 - 1848). In: Trenčín. Vlastivedná monografia I. Bratislava, Vydavateľstvo Alfa pre Mestský úrad Trenčín, 1993.*

KARLÍK, J. *Dejiny evanjelickej cirkvi v Novom Meste nad Váhom. In: Karlík, J., a kol. Nové Mesto nad Váhom. Vlastivedná monografia mesta do roku 2009. Nové Mesto nad Váhom, TISNG, 2010.*

KVASNICOVÁ, O. *Považský seniorát (1667 - 1990). Úvod k Inventáru. Štátny archív v Nitre, pracovisko Archív Topoľčany.*

KVASNICOVÁ, O., a kol. *Uhrovec. Bratislava, Svornosť, 2007.*

LANTA, M. *Dejiny Evanj. a. v. cirkevného zboru v Trenčíne. CZ ECAV Trenčín, 1993.*

MRVA, I. *Dejiny Beckova v rokoch 1526 - 1918. In: Karlík, J., a kol. Beckov I. Dejiny obce do roku 1918. Nové Mesto nad Váhom, WillArt pre Obecný úrad v Beckove, 2006.*

PAULINY, L. *Dejepis superintendencie nitrianskej, zv. IV. Jasenová, 1894.*

RAGAČ, R. *Evanjelická cirkev a. v. v Uhrovci. In: Šišmiš, M., Beštová, E., Kvasnicová, O., a kol. Uhrovec - Bratislava, Svornosť, 2007.*

ŠIŠMIŠ, M. *Historický vývoj Bánoviec v období feudalizmu. In: ŠIŠMIŠ, M., a kol. Bánovce na Bebravou, 1232 - 2002. Martin: Vydavateľstvo Osveta, 2002.*

PhDr. Jozef Karlík. Vyštudoval odbor archívnictvo na Filozofickej fakulte UK v Bratislave (1978). V r. 1979 - 1994 pracoval ako odborný archivár v Štátnom okresnom archíve v Trenčíne. V r. 1995 - 2014 bol vedúcim Podjavorinského múzea v Novom Meste nad Váhom, oddelenie Trenčianskeho múzea. V súčasnosti je na dôchodku. Venuje sa regionálnej histórii, propagácii významných osobností, genealógii a komunálnej heraldike. Je zostavovateľom, autorom a spoluautorom viacerých regionálnych monografií miest a obcí, autorom výstav, expozícií, článkov a prednášok k významným osobnostiam trenčianskeho a novomestského okresu (L. Štúr, J. M. Hurban, L. Podjavorinská, L. Rizner, L. Pauliny...). V komunálnej heraldike je autorom expertíz viacerých mestských a obecných historických symbolov a spoluautorom niektorých mestských a obecných erbov trenčianskeho a novomestského okresu. Je členom Heraldickej komisie ECAV na Slovensku.

Poznámky

20 HOLUBY, J.L. *Krátka história cirkve ev. a. v. Zemiansko-Podhradskej, 1884, s. 19.*

21 KARLÍK, J., c. d., s. 203.

22 KVASNICOVÁ, O. *Považský seniorát (1667 - 1990). Úvod k Inventáru. Štátny archív v Nitre, pracovisko Archív Topoľčany, s. 1 - 2.*

Beckovskí záhradníci - Anton Ježko

S jaru človek na vidieku vždy vyšiel do záhrad a polí, aby oral, sial, sadil, lebo bez tejto základnej poľnohospodárskej činnosti by ľudstvo neprežilo. Roľnícke kultúry vytvorili všetky veľké civilizácie, aj tú našu kresťanskú, dedičku rímskej, gréckej, egyptskej... Človeku ani nenapadne, že keď zaseje semiačko do zeme, akoby sa poklonil generáciám svojich predkov, stáročiam a tisícročiam ľudského úsilia o prežitie na tejto zemi. Roľník či poľnohospodár alebo záhradník vytvoril nás, ľudí - dal nám najesť, od neho pochádza chlieb na našom stole, plody jeho rúk nás živia a pokiaľ bude Slnko svietiť na túto Zem, jej pôda bude dávať roľníkom úrodu a my, ostatní, budeme môcť robiť svoju prácu, lebo nás bude mať kto nakrmiť.

Na jedného roľníka, vlastne záhradníka, ktorý sa po celý život venoval pestovaniu zeleniny, si teraz zaspomíname spolu s neterou jeho manželky, s p. Annou Kalabovou.

Foto: Anton Ježko a Agata Ježková, zdroj: Anna Kalabová

Anton Ježko sa narodil v roľníckej rodine v Beckove a tiež tu zomrel 4. apríla 1965. Bol z rodiny neb. Štefana Ježka a neb. Karola Pavloviča. Nebol to len taký obyčajný nevzdelaný roľník. Bojoval v prvej svetovej vojne ako vojak c. k. rakúsko-uhorskej armády, všeličomu sa podučil, dokonca

sa dohodovil siedmimi rečami. Určite absolvoval beckovskú evanjelickú školu, možno sa u žida učil nemecky - kto vie, pamätníci už odišli s ním. Vieme však, že záhradníckemu remeslu sa vyučil v Orechovom (Trenčín) a po celý svoj život sa živil pestovaním zeleniny. Rodičovský dom na Hurbanovej ulici pripadol sestre Márii, ktorá sa vydala za Karola Šimáka, cestmajstra a staviteľa niekoľkých beckovských domov. Dodnes tam stojí nový dom jeho švagra. On si postavil jednoduchý domček na začiatku dediny od Mesta vpravo (dnes č. 179, kedysi 154). Ako slobodnému mu stačila kuchyňa, až keď sa oženil, pristavil druhú izbu a špajzu.

Hospodáril na svojej roli pri dome a na roliach v Ostredkoch. Pri dome pestoval zeleninu každého druhu.

Foto: Anton Ježko s mačiatkami, cca 1964. Zdroj: Anna Kalabová

Oženil sa až v roku 1952, s manželkou Agátou, rod. Kubovičovou, z Rakolúb, prežili 13 spoločných rokov do jeho smrti v roku 1965. Zoznámili sa tiež vďaka jeho záhradníckej práci, keďže ona mala v Rakolúboch na starosti kaplnku, chodila k nemu po kvety... Svadbu mali v katolíckom kostole v Novej Vsi a katolícky farár ho aj pochoval, hoci bol evanjelik. Jeho sestra Mária bola katolíčka. Vtedy bývalo zvykom, že keď rodičia pochádzali zo zmiešanej rodiny, deti preberali konfesiu podľa pohlavia rodiča, teda dcéra po matke a syn po otcovi.

Foto: Dom Antona Ježka okolo r. 1960. Zdroj: Anna Kalabová

Anton a Agáta ako starší ľudia už deti nemali. Pani Agáta sa dožila 93 rokov, umrela v roku 1994, teda pred 25 rokmi.

Anton Ježko sám, či neskôr s manželkou, by nezvládol hospodárenie, potreboval pomocníkov. Vodu ťahať mu pomáhal Jozef Fabián, na roli okopávali Anička Lukáčová, Betka Jakušová aj p. Vavrová.

Foto: Agáta Ježková, p. Jašková a Mária Vavrová v záhrade, cca 1960. Zdroj: Anna Kalabová

Po zmene režimu mu zostalo pol hektára rolí pri dome a ostatné prevzalo do užívania JRD. Napriek tomu záhradníčil až do svojej smrti. Potom pokračovala v tejto práci jeho vdova, ktorej nasledovníkmi sa stali jej neter Anna a jej manžel Július Kalaba. Pestujú zeleninu do súčasnosti, p. Kalaba ju ponúka aj na trhovisku v Trenčíne, samozrejme, dnes už viac zo zvyku ako pre potrebu zárobku, ako dôchodca si užíva predovšetkým atmosféru trhoviska a kontakty s ľuďmi.

Vedľa jeho pozemku vtedy hospodárilo aj družstvo, vedúcim záhrady bol Bulhar Šándor. V Rakolúboch súkromne hospodárila vdova Anna Nikiťorová, pomáhali jej aj ženy z Beckova. Časom JRD v Beckove prestalo pestovať zeleninu.

V súčasnosti v Beckove záhradníci len Jaroslav Ševčík na opačnom konci dediny. Z lásky či tvrdohlavosti? Ťažko povedať, veď pri tejto živnosti sa nedá zbohatnúť, tu neplatí, že remeslo má zlaté dno, napokon, nikdy to neplatilo, a určite nie v malom.

Úspešný pestovateľom zeleniny v Beckove bol aj Eleuter Šimko vo Vadičove, bývalý vojnový „richtár“. Ako si na tie časy spomínal jeho syn Dominik, sme už nestihli zapísať...

Hospodáreniu sa venovali prakticky v každom dome, zelenina sa v dedine nekupovala, dorobila sa pre domácu spotrebu a prebytky sa predávali tým, čo nemali záhradu alebo sa vozili na trhovisko do Nového Mesta nad Váhom či do Trenčína. Beckovský trh, ako ho poznáme z minulosti, bol v 20. storočí už minulosťou. Samozrejme, veľkí gazdovia dorábali poľnohospodárske komodity na predaj, vozili ich na spracovanie po železnici - napríklad repu na stanicu do Trenčianskych Bohuslavíc, odkiaľ putovala do cukrovkaru v Trenčianskej Teplej. O hospodárení v obci si povieme možno inokedy.

Dana Badžgoňová

Nové knihy v obecnej knižnici - január - február - marec - apríl

• Odborná literatúra pre dospelých

Ladislav Saučín zost. - Z novších výtvarných dejín Slovenska, VSAV 1962
A. Petrová - Pleskotová, Maliarstvo 18. stor. na Slovensku, VEDA, BA 1983
Juraj Srnka, Panovníci na území Slovenska, FONI book 2018
Monika Srnková, UNESCO Svetové dedičstvo Slovenska, FONI book 2018
Miroslav Bulko, Jozef Branecký 1882 - 1962 - 2012, SNS v TN a PG JB v TN 2012
Dombaiová, Kubica, Struhárová: Slovník významných osobností mesta Trenčín, VKMR Trenčín 2018
Katarína Bajcurová, Z akadémie do prírody, B P Publishing Plzeň 2018
Zsófia Kiss-Szemán, Ladislav Mednyánszky 100, Nedbalka BA 2019
Miroslav Hazucha, Športový príklad Dušana Čikela, HELA 2009.
Peter Ondrejovič, Miznúci svet prírodných národov, HAPPY FOTO

• Krásna literatúra pre dospelých

Jo Plattová, Život hore nohami, Ikar 2014
Andy Jones, My dvaja, Albatros Plus 2015
Ken Follett, Krajina slobody, Tatran 2019
Libby Pageová, Bazén, Ikar 2018
Vanda Rozenbergová, Tri smrťky sa plavia, Slovart 2018
Denisa Fulmeková, Doktor Mráz, Slovart 2018
Jana Micenková, Sladký život, Marenčin PT 2017
Richard Pupala, Čierny zošit, Marenčin PT 2017
Ivana Dobráková, Matky a kamionisti, Marenčin PT 2018
Ivana Havranová, Mariška, Marenčin PT 2017
Peter Krišťufek, Telá, Artforum 2016
Monika Kompaníková, Na sútoku, Artforum 2016
Monika Kompaníková, Piata loď, Artforum 2017
Katarína Gillerová, Kroky v daždi, Slovenský spisovateľ 2017
Milo Janáč, Milo nemilo, Kráľovstvo dokonalosti, BA 2018
Zuzana Široká, Jabloňové lásky, Ikar 2017
Táňa Keleová - Vasilková, Nikdy, Ikar 2018
Táňa Keleová - Vasilková, Rodinné kľbko, Ikar 2019.

• Literatúra pre deti a mládež

Thomas C. Brezina, Tigrí tím - Záhada strašidelného domu, Fragment BA 2011
Renáta Matúšková, Slovenskí zbojníci - Ako to naozaj bolo, AlleGro 2017
Renáta Matúšková, Tajuplné povesti o slovenských hradoch, AlleGro 2018
Antoine de Saint - Exupéry, Malý princ, Mladé letá 1993
Ľudmila Podjavorinská, Čin - Čin, Ikar 1999
Josef Čapek, Rozprávky o psíčkovi a mačičke, Belimex 2007
F.S. Kamov... No počkaj! Pripraviť sa na štart 4., Slovak Print 2006
Gabriela Futová, Naša mama je bosorka, Mladé letá 2000
Gabriela Futová, Dokonalá Klára, Mladé letá 2008
Erik L'Homme, Hviezdna kniha 1. - 2., Perfekt 2005
Bettina Belitz, Ukradnuté sny 1., Fragment 2012
Bettina Belitz, Mesačné slzy 2., Fragment 2013
Bettina Belitz, Trnistý bozk 3., Fragment 2014
Kathy a Brendan Reichs, Viróza, Slovart BA 2013

Kathy a Brendan Reichs, Korisť, Slovart BA 2014
Robyn Schneiderová, Ako sa to všetko začalo, CooBoo 2014
Rainbow Rowellová, Eleanor a Park - 2 čudáci a 1 výnim. láska, IKAR Yoli 2014
Rainbow Rowellová, Nedaj sa!, IKAR Yoli 2016
Dana Hlavatá, Našej mame hrabe, Triopublishing 2016
Louise Rennison, Búrlivé pančušky, Slovart 2014
Erika Johansenová, Kráľovná Tearlingu, IKAR Yoli
Rob Reger a Jessica Gruner, Emily Strange, Divná a divnejšia, CooBoo 2013
Rob Reger a Jessica Gruner, Emily Strange, Kto som - Stratené dni, CooBoo 2012
Shani Petroffová, Počertená. Dobré, zlé a škaredé šaty, CooBoo 2012
Wendy Mass, Zakliate jedenáste narodeniny, Slovart 2015
Marta Hlušiková, Neznášam, keď ma hladkajú po hlave, Vydavateľstvo MS 2015
Jo Nesbo, Časovaňa doktora proktora, Iron Libri 2014
Louise Rennison, Denníky Georgie Nicolsonovej, Slovart 2010
Ulrike Bliefert, Zradný anjel, Fragment 2013
Jojo Moyesová, Predtým ako som ňa poznala, Ikar 2016, 2. vyd.
Holly Goldberg Sloanová, Šťastná sedmička, IKAR Yoli 2014
Krystal Sutherlandová, Srdcu nerozkážeš, Ikar Yoli 2017
Kate Eberlenová, Kde si? Čo ak človek, ktorého hľadáte..., IKAR 2017
Zoe Sugg, Girl Online, Láska blogerská, Slovart 2015
Jennifer Nivenová, Všetky skvelé miesta, Ikar Yoli 2015
Colleen Oakleyová, Stačí iba dotyk, Fortunallibri 2017
Thomas C. Brezina, Dotyk anjela, Fragment 2014
Thomas C. Brezina, Modrá krv, Fragment 2015
Cynthia Handová, Príď sa so mnou rozlúčiť, CooBoo 2015
Gosciny - Sempé, Malý Mikuláš, Slovart 2018 5+
D. Štubňa-Zámostský, Beckov dar, Mladé letá 1966

• Cudzojazyčná literatúra pre mládež

Susan Taylor, Magic Fairy Stories from Many Lands; Treasure Press London 1984
Neil Gaiman, M is for Magic, Bloomsbury London 2008
Gustavo Mazali il., Aladin and the Magic Lamp, Young Readers 2012
Jane Cadwallader, Granny Fixit and the Pirate, Young Readers 2009
Umění je hra. Albatros 2013

• Odborná literatúra pre deti a mládež

Mark Brake, Naozaj veľké otázky o priestore a čase, Fortuna Libri 2011
Dr. Stephen Law, Naozaj veľké otázky o živote, vesmíre... Fortuna Libri 2011
Richard Scarry, Veľký obrázkový slovník, Mladé letá - dotlač
Anna Holovačová, Diktáty a pr. cv. 1. stupeň ZŠ, Príroda 2009
Lucia Gianitsová Ološtiaková, Aké i/y sa píše? Ja na to mám... Fragment 2012
A. Langley, F. Macdonald: 500 zaujímavostí z histórie, Svojtka & Co. 2009

Pripravila D. Badžgoňová

Spievankové okienko - pozvanie

Jar je v plnom rozpuku - prebudila sa príroda, flóra nás teší rozkvitajúcimi rastlinami a stromami, živočíšna ríša sa nám dáva spoznať aj so zatvorenými očami... spev a štebotanie vtákov je nám hudobnou kulisou od rána do večera.

Aj členovia Beckovského speváckeho zboru sa rozospievali a majú za sebou tohoročné prvé vystúpenie 4. apríla 2019 počas kladenia venca k pamätníku padlým rodákom pri príležitosti 74. výročia oslobodenia našej obce.

Svojím hudobným pozdravom sa zboristi prihovárajú aj k ďalším spoluobčanom, ktorých týmto požívajú medzi seba. „Ak sa doma pri počúvaní piesní spontánne pridávaš a si na to sám, príď za to okienko, kde sa speváci stretávajú, spevanky si spievajú a kde ňa radi privítajú!“

Pozdrav posielajú členovia Beckovského speváckeho zboru spoločne tak, ako ich zachytila dirigentka Mgr. Anežka Ilavská.

Ing. Darina Jarábková

Koncert Františkánska schóla

Dňa 1. mája 2019 sa vo františkánskom kostole sv. Jozefa uskutočnil koncert v podaní vokálno-inštrumentálneho súboru Františkánska schóla Bratislava.

Súbor pôsobí vo františkánskom Kostole Zvestovania Pána v Bratislave a venuje sa interpretácii liturgických piesní, sakrálnej hudby rôznych štýlových období od stredoveku po súčasnosť. Pozostáva zo zboru bratov františkánov, ktorí v nej spievajú väčšinou počas obdobia svojich teologických štúdií v Bratislave pod vedením organistky a zbormajsterky Sylvie Urdovej, a z profesionálnych hudobníkov.

Počas hodinového koncertu zazneli piesne P. Pavlína Juraja Bajana OFM so slovenskými textami a spevy gregoriánskeho chorálu. P. Pavlín Juraj Bajan OFM bol kazateľ, organista, hudobný skladateľ a františkánsky kňaz, ktorý v rokoch 1757, 1771-1772 žil a tvoril v beckovskom kláštore. Napísal 15 hudobných zborníkov, niektoré z piesní sa v upravených verziách nachádzajú aj v Jednotnom katolíckom spevníku.

Hudobných hostí a všetkých prítomných privítal a slovom sprevádzal P. Felix Mária OFM.

To, že budeme svedkami nevšedného umeleckého zážitku, sme si uvedomili hneď na úvod - už prvé tóny hudobných nástrojov a samotný nástup umelcov vyvolali v mnohých príjemné zimomriavky. A tie zostali počas celého koncertu. Zvuk nádherne zladených hlasov, precitovaná hudba, radosť a ľahkosť ich prejavu, a to všetko umocnené samotným miestom, v nás vyvolalo hlboké emócie a zanechalo nevšedný umelecký a duchovný zážitok. *Foto: brat Félix Mária OFM*

IM

Spoločenská kronika po novom

Vážení čitatelia BN, od 25. 5. 2018 platí novela zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a preto v BN už nebudeme uverejňovať spoločenskú rubriku ako doposiaľ. Nie je totiž v našich silách zabezpečiť od všetkých jubilantov písomný súhlas na zverejnenie ich mien v BN.

Je potrebné, aby dotknutá osoba svojím podpisom v zmysle zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, dala súhlas so spracovaním svojich osobných údajov na konkrétny účel (§ 13), a to uverejnenie mena a priezviska a veku v spoločenskej kronike.

V praxi to znamená, že jubilanti a ich rodiny či priatelia pošlú (poštou, osobne, po niekom) na OcÚ - Redakcii Beckovských novín - písomný súhlas so zverejnením osobných údajov jubilanta s jeho podpisom.

Predchádzame tým možnému nedorozumeniu.

Keďže ide o najčítanejšiu rubriku, v BN dúfame, že sa nenecháte odradiť týmito maličkosťami, a poskytnete nám dopredu svoj súhlas. Máte zároveň priestor aj na uverejnenie gratulačných textov a fotiek oslávencov. Súhlas (gratuláciu) treba poslať do 20. dňa párneho mesiaca (v decembri do 15.) najneskôr. **Ďakujeme! D. Badžgoňová**

Genius Loci

Tento článok mi napadol v sobotu 4. mája pri príležitosti odhalenia pamätnej tabule majstrovi európskeho významu Ladislavovi Mednyánskému. Pri počúvaní jeho životného príbehu sa mi naživo (i keď asi len vďaka mojej fantázii) premietali tie pestré situácie, ktoré charakterizovali jeho život. Následne sa mi v mojej mysli vyjavilo mestečko Beckov z jeho významnými rodákmi - J.M. Hurban, D. Štúr, J. Ambro či L. Mednyánszky. Všetko sú to osoby narodené v rokoch 1817-1852. Kto vie, kto s kým sa stretol a aký bol ich vzťah. Či vôbec tušili o sebe, že raz budú významní vo svete.

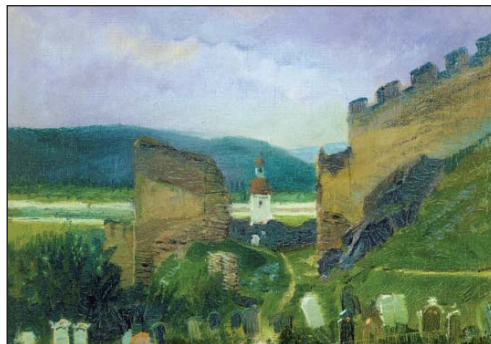
Okrem týchto rodákov mi napadli aj mená našich bratov františkánov, ktorí pôsobili v beckovskom kláštore - E. Pascha (+1772, hudobný skladateľ); D. Mokoš (+1776, významný kazateľ); H. M. Gavlovič (+1787, barokový spisovateľ zapísaný v zozname UNESCO); P. J. Bajan (+1792, skladateľ, kazateľ); V. J. Gazda (+1817, strýko P. O. Hviezdoslava, zakladajúci člen Slovenského učeného tovarišstva); K. Švestka (+1907, významný maliar); P. J. Esterle (+1977, profesor, filozof, riaditeľ malackého gymnázia, pochovaný v Beckove) a R. Dilong (+1986, básnik Katolíckej moderny). Takže Beckov v sebe nesie nielen „genius loci“ rodákov, ale i ľudí, ktorí tu nejaký čas žili. A to som presvedčený, že mnohých som ešte neuviedol.

Čo to znamená pre nás? Možno aj to, že niekde medzi nami žije niekto, kto bude v budúcnosti slávny. Možno sú to vaše deti, vaši rodičia, váš sused. A možno to znamená, že potrebujeme riadne prekopať našu rodnú hruď, aby sa v nej znovu urodilo ovocie pozoruhodného talentu, ktorý zmení dejiny prinajmenšom Európy.

„Chváľme slávnych mužov a našich otcov dávnych pokolení. Pán prejavil svoju veľkú slávu, svoju odevkú vznešenosť. Jedni panovali vo svojich kráľovstvách ako muži chýrni svojou mocou. Iní pre svoju rozvahy boli radcami a všetko oznamovali svojimi prorockými. Jedni viedli ľud svojimi premyslenými zámery, schopnosťou rozumieť múdrosti ľudu a múdrymi slovami pri ich výchove. Iní vymýšľali nápevy piesní a písali príbehy vo veršoch...“ (Sirachovcová kniha, 44. kapitola; Biblia)

Nech v nás spomienka na minulosť nevyvoláva iba nostalgiu. Je to príležitosť, aby sme nepodceňovali naše drobné kroky, ktorými sa každý deň snažíme priniesť kúsok dobra. Iba tak sa začnú diať veľké veci v našich životoch. Nech nás k tomu vedie aj silný Boží Duch, ktorý nás naplňuje láskou a vytrvalosťou. Nech sa zjavuje milosť v našej obci, ktorá vôbec nie je malá. Nesie hlbokú brázdú v ktorej je zasiatá veľká budúcnosť.

br. Felix Mária Žiška, františkán

Pohľad na Beckov 1890, zdroj: Galeria Virag Judit

Spoločenská kronika (marec - apríl - máj)

Narodili sa: Karolína Sevaldová, Nina Pevná, Nela Ondříšková, Tomáš Sedláček

Blahoželáme: 65 rokov: Pavol Strieženec
80 rokov: Anna Kročitá

Rozlúčili sme sa: Magdaléna Zverbiková, Dominik Šimko, Ján Hubina

Slovensko si 4. 5. 2019 pripomenulo 100. výročie úmrtia M. R. Štefánika

V posledných dňoch je meno Milana Rastislava Štefánika spomínané nielen v súvislosti so 100. výročím úmrtia, ale i v súvislosti s celonárodnou aknetou Najväčší Slovák, ktorej sa stal víťazom.

Aspoň v skratke si priblížme osobnosť gen. PhDr. Milana Rastislava Štefánika (21. 7. 1880 Košariská, Rakúsko-Uhorsko - 4. 5. 1919 Ivanka pri Dunaji, Česko-Slovensko).

Pochádzal z viacdtejnej rodiny evanjelického farára Pavla Štefánika a jeho manželky Albertíny, rod. Jurenkovej. Narodil sa ako šieste dieťa z dvanástich. Krstný otec M. R. Štefánika bol notár a hudobný skladateľ Štefan Fajnor, ktorý zhudobnil báseň „Kto za pravdu horí“. Prvé tri ľudové triedy absolvoval v rodných Košariskách, neskôr navštevoval školy v Šamoríne (kvôli zdokonaleniu sa v maďarčine), v Bratislave (vtedajšom Prešporku), Šoproni a Sarváši. Vysokoškolské štúdiá ukončil promóciou v roku 1904 v Prahe titulom PhDr. v odbore astronómia. V roku 1904 odišiel do Paríža a na Slovensko sa vracal príležitostne.

Počas svojej diplomatickej činnosti sa stretol s ruským cárom Mikulášom II., rumunským kráľom Ferdinandom I., prijal ho japonský cisár Taišó, aj pápež Benedikt XV., prezidenti a premiéri mnohých štátov.

Mal mnoho záľub a záujmov: výtvarné umenie, hudbu, fotografovanie, numizmatiku, bol faleristom (faleristika náuka o významnostiach), rád hral šachy a mnohé ďalšie. Bol tiež prvým Slovákom, ktorý vystúpil na Mont Blanc. V dočasnej česko-slovenskej vláde zastával funkciu ministra vojny a bol podpredsedom Československej národnej rady. Zaslúžil sa nielen o diplomatické úspechy zahraničného odboja, ale i o vybudovanie veľkej československej armády v zahraničí.

Tragicky zahynul dňa 4. 5. 1919 neďaleko Ivanka pri Dunaji pri leteckom nešťastí po návrate do vlasti. M. R. Štefánika pochovali, spolu s tromi talianskymi letcami, ktorí s ním zahynuli, dňa 11. 5. 1919 v mohyle na Bradle, ktorej autorom je významný slovenský architekt Dušan Jurkovič, ktorý o tomto mieste a o zámere vybudovať na ňom národnému hrdinovi mohylu napísal:

„Pre Štefánika bolo len jedno miesto: na temeni Bradla nad Košariskami, kam sa on za voľných chvíľ po cestách ďalekým svetom utiekol pokiaľ krásou svojho rodného kraja, odtiaľ v žiarach rannej zory sledoval strieborný tok Váhu a sivú hlavu Inovca, v pohádkových náladách rysujúce sa rozvaliny dávnych dôb hradu Čachtického a šere trosky Branča. Sokole, tu rozhladni sa naposledy po Javorine a Bielej hore a tu odpočívaj.“

Silvia Hlavová

Zdroje: Wikipédia - Milan Rastislav Štefánik; Aktuality.sk - 5 faktov, ktoré ste o M.R. Štefánikovi nevedeli; Slovo - Stane sa M.R. Štefánik najväčším Slovákom?; Fortuna Print - Kronika ľudstva; Obnova.sk - Generál Milan Rastislav Štefánik a faleristika; Spoločnosť M.R. Štefánika - Mohyla

Foto: ZŠ

Dejepis v Legiovaku

„Verím vo vývoj vedy, a preto vo vývoj všetkého, čo je šľachetné a spoločenské prospesné.“

Brigádny generál Dr. M. R. Štefánik
(21. 07. 1880 - 04. 05. 1919)

Plne súhlasím so slovami tohto úžasného človeka a verím, že všetci sa musíme posúvať vpred a učiť sa šľachetnosti, aby sme boli spoločnosti prospesní. A ako som aj v mojom predošlom článku spomenula, že treba postupovať vo vyučovaní od blízkeho k vzdialenému, od známeho k neznámemu, tak sme sa tentokrát v rámci dejepisu posunuli so siedmami a ôsmami kúsok ďalej, spoznať známe - neznáme dejiny. V daždívny piatok 3. 5. 2019 sme sa vybrali s kolegyňou Mgr. L. Školníkovou do Brezovej pod Bradlom, na prehliadku spojenú s prednáškou do Legiovaku.

Kto to boli vlastne legionári? ČS légie vytvorili v období 1. sv. vojny väčšinou bývalí zajatci rakúsko-uhorskej armády: Česi a Slováci, ktorí sa rozhodli dobrovoľne bojovať proti mocnostiam. Významný podiel na sformovaní tohto vojska mal práve M.R. Štefánik. Legiovlak v Brezovej p. Bradlom je venovaný práve ČS légiam a je tam pristavený pri príležitosti 100. výročia úmrtia M.R. Štefánika. Je to unikátna expozícia, organizovaná Československou obcou legionárskou, Nadáciou M.R. Štefánika, Železnicami SR a Klubom historickej techniky Zvolen. V ČS légiiach pôsobili aj významné osobnosti predvojnového slovenského politicko-kultúrneho života. Napr. Janko Jesenský, J.G. Tajovský, Vladimír Hurban a ďalší. Legiovlak má 13 vozňov základnej zostavy, ktoré slúžia na rôzne účely. Sú tam vozne poľnej pošty, tzv. tepluška, zdravotný, štábný, obrnený, krajčírsky, predajný, kováčsky, ubytovací a plošinové vozne.

V Legiovaku sme sa dozvedeli zaujímavé informácie. Jednou z nich, ktorá prekvapila i mňa, bolo rozprávanie, ako v tom období fungovala poľná pošta. Dostali sme hádanku. Koľko balíkov sa stratilo z 50 000 odoslaných? Úprimne? Myslela som, že asi polovica, žiaci hádali aj viac. No stratili sa počas doručovania iba dva balíky! Neuveriteľné a predsa úžasné. Na rozlúčku sme dostali okrem rôznych materiálov aj 2 CD na vyučovanie. Cestou späť do Beckova sme sa zastavili v Myjave, kde sme si pozreli pamätníky i bustu M. R. Štefánika. Škoda, že tak veľmi pršalo, ale i tak to bolo plnohodnotne využité predpoludnie.

Čakala som do chvíle, kým vystúpime v Beckove a vtedy som mohla skonštatovať, že máme slušných mladých ľudí, ktorí si tento výlet zaslúžili. Cestou tam i späť sa správali disciplinovane, dokonca si spievali, aj počas exkurzie poslúchali, väčšina z nich živo diskutovala a kládla otázky. Samozrejme, akceptujem, že nie každého dejepis bavi, no aspoň nevyrušovali a tešili sa z výletu. Žiakov dokonca pochválil aj vodič autobusu, že pri nastupovaní všetci do jedného pekne pozdravili a autobus pri vystupovaní nechali taký čistý, aký bol aj pri nastupovaní. Vraj sa mu to, žiaľ, stáva už len málokedy.

Na stránke MŠ SR ste mali možnosť pozrieť si ukážkovú hodinu dejepisu. Dotyčný tam stojí a celú hodinu monologicky rozpráva práve o Štefánikovi a jediná dynamická vec, čo sa tam deje, sú polihujúci žiaci, ktorí už od nudy nevedia, aký pohyb majú urobiť. Samozrejme, že niektoré učivo treba žiakom vysvetliť práve pri tabuli, iné stačí, ak si z neho vypíšu iba krátke poznámky. No najideálnejšie je, keď sa môže spojiť teória s praxou, keď žiaci môžu veci na živo vidieť, vyskúšať si ich, vypočít si prednášku v reálnom prostredí. Každému rodičovi podľa mňa záleží, aby bolo jeho dieťa šťastné a spokojné. Možno si poviete, že veď výlety a exkurzie tu boli už dávno. Áno, ale! Záleží, ako tú exkurziu podáte, čo to tým deťom prinesie. Podľa mňa treba nechať v školstve to staré, ale dobré, no zmeniť to staré, no nepropesné. Pridať nové, moderné spôsoby, aktivity, oživiť vyučovanie. Pripraviť žiakov do života, do praxe. Ak nie, potom sú otrávení nielen žiaci, ale aj učiteľia.

Ing. Katarína Kučerová

JÁN PSOTNÝ 27. 1. 1919 - 18. 10. 1944

Meno Ján Psotný tým neskôr narodeným asi veľa nehovorí, ale tí starší si ho pamätajú ako obľúbeného učiteľa evanjelickej školy. Pochádzal zo Zlatoviec, z časti Hanzlíková. Po ukončení Učiteľskej akadémie prišiel učiť do Beckova, pôsobil tu od roku 1937 do roku 1942. Bola druhá svetová vojna, narukoval do armády, kde dosiahol hodnosť poručíka delostrelectva.

V októbri 1944 v boji proti Nemcom padol na Šváboch. Pochovali ho na cintoríne v Krupine. Po vojne ho 4. 9. 1945 previezli na cintorín do Zlatoviec. Na jeho náhrobku čítame: „Boj dobrý som bojoval do mého skonania a víru jsem zachoval i dobré svědomí.“ V Zlatovciach je po ňom pomenovaná ulica. A čo v Beckove?

Lubomír Paulus

Foto: DB

PZ Hurban Beckov - Základné povinnosti

Jar v revíri Beckov začína pravidelne koncom marca čistením a dezinfekciou krmelcov, slanísk, válovcov a kalísk. Poľovníci berú do rúk potrebné náradie a pripravujú životné prostredie pre zver v tejto poľovnickej sezóne. Počas roka nachystajú seno do krmelcov, soľ sa podáva podľa potreby po celý rok. V posledných rokoch pribudla ďalšia povinnosť, a to počas letných páľav vyvážať vodu do revíru, na ktorú je zver viazaná ako aj človek. Ideálne podmienky pre zver v tomto období roka sú dostatok vody, soli a pokoj.

Občanov by som chcel upozorniť na nálet kliešťov, treba sa zaočkovať a po návšteve chotára prezrieť si telo, či ho nemáte na ňom. V prípade nálezu vyťahnutie kliešťa konzultujte so zdravotným personálom. Kliešte patria k najväčším šíriteľom nebezpečných ochorení. Prírodné ohnisko okolia Trenčína je oblasť pohoria Biele Karpaty, t. j. pravá strana Váhu, oblasť Považského Inovca a v severnej časti Strážovská vrchovina. Takisto po vychádzke so psikom, treba prehladiť aj jeho a v prípade nálezu vyhľadať zverolekára.

PH

Patrik Danek a Pavol Hladký.

Foto: Ing. Marek Jambor

Lukáš Pavlovič a Karol Nedbal

Poľovnícky guláš na fašiangoch

Zas sú tu fašiangy, rok ubehol ako voda, neoddeliteľnou súčasťou beckovských fašiangových slávností je poľovnícky guláš z kuchyne PZ Hurban Beckov, pripravený poľovníkmi - na snímke zľava - Lukášom Pavlovičom, Zdenkom Čaňom a Marekom Čaňom. Foto: LP

PH

Adela 2019

Desať štartov, desať víťazstiev - taká je bilancia Adely ONDREJOVIČOVEJ, členky Asociácie Elite PRO, na profesionálnej scéne po jej prestupe z organizácie IFBB Professional League.

Adela víťazí napriek tomu, že na súťažnej scéne organizácie Elite PRO pribúdajú ďalšie a ďalšie skvelé bodyfitnessky. Adela ich poráža jednoznačne, s prevahou, čím potvrdzuje štatút celosvetovo najlepšej Elite PRO bodyfitnessky a najlepšej bodyfitnessky Európy, bez ohľadu na prítomnosť k organizácii.

Po novembrových Majstrovstvách sveta v Číne, ktoré vyhrala, nasledovala krátka pauza a následne tvrdá príprava. Jarné súťaže v Grécku a vo Francúzsku dopadli podľa jej predstáv - zvíťazila. Teraz ju čaká Portugalsko a Afrika, kde si chce splniť sen, stretnúť sa s Arnoldom Schwarzeneggerom. Posledná súťaž tejto jarnej sezóny bude v Ostrave. Nezabúdame, že prvým Adelkiným trénerom bol Beckovan Palko Jarábek.

JO

SÚŤAŽE

Zverenci trénera Pavla Jarábka z Beckova sa už tridsiatu sezónu prezentujú na súťažiach v kulturistike a fitnes. Niekedy dosiahli väčšie úspechy, inokedy to bola samotná radosť zo súťaženia, ktorá inšpirovala ďalších. V svojom klube sa snaží viesť ľudí k športovaniu a podporovať zdravý životný štýl.

Niektorí z jeho pretekárov dosiahli úspechy aj na medzinárodných súťažiach. Treba si pripomenúť ich bývalú najúspešnejšiu oddielovú kolegyňu Adelu Ondrejovičovú a zároveň vysloviť obdiv tejto neporaziteľnej športovkyni, ktorá víťazí na každej (v apríli to bola už desiatu v poradí) medzinárodnej profesionálnej súťaži v kategórii bodyfitnes.

Tento rok sa na amatérskej scéne pre pretekárov z Klubu kulturistiky a fitnes P+D Jarábek Beckov začal úspešne. Dňa 6. apríla 2019 v Levoči skúsená bodyfitnesska Lucia Bátkyová potvrdila svoje kvality a v konečnom hodnotení sa postavila medzi víťazov - získala 3. miesto. Premiéru na súťažnom pódii mali jej dvaja oddielovi kolegovia. Vekom síce ešte dorastenec, 18-ročný Lukáš Kmeťo, súťažil vo vyššej kategórii juniorov. Podarila sa mu postúpiť do finále, kde o bod zaostal a skončil po medailovom umiestnení.

V mužskej kulturistike sme mali zastúpenie aj 14. apríla na Majstrovstvách Slovenska v Nitre. Pretekár Michal Rakovan v kategórii kulturistov nad 80 kg nenechal rozhodcov na pochybách, že je to športový talent. Okrem symetrickej postavy a svalového rozvoja zapôsobil prepracovanou choreografiou voľnej zostavy Ziskal „zemiakovú“ - ale predsa - medailu za 4. miesto. Spokojný tréner zablahoželal pretekárom k výsledkom a poďakoval za reprezentáciu klubu z Beckova v rámci súťaží poriadaných slovenskou asociáciou kulturistiky, fitnes a silového trojboja. Ing. Darina Jarábková

Tréner Pavol Jarábek s pretekármi: zľava Rakovan, Bátkyová, Kmeťo.

Náučný chodník J. M. Hurbana 13. apríl 2019 spomienková vychádzka z Beckova do Kálnice

Kálnickí Šípkari pod vedením Pavla Pavlecha pri pamätnej tabuli J.M. Hurbana v Parku J.M. Hurbana v Kálnici

Zastávka pri orientačnej tabuli

Nasleduje kladenie venca k pamätníku J.M. Hurbana v Kálnici - Daniel Hladký a PhDr. Karlík, vedľa v strede Ing. Milan Ďuriš, zástupca starostky Kálnice, a ďalší zúčastnení

Ing. Viliam Maslo, PhDr. Jozef Karlík, Zdenka Ondrejovičová a starosta Daniel Hladký

Odchádzame z Beckova, zľava doprava: Mgr. Dušan Čikel, starosta Daniel Hladký, Ivan a Janka Pagáčovci, Zdenka Krasňanská, Eva Ondrejovičová, PhDr. Jozef Karlík, Ing. Jozef Štefanec, Ing. Viliam Maslo, Kristína a Dušan Hladký, Igor a Samuel Jelínkovci. Pripojili sa Kristína Jurzová a Zdenka Ondrejovičová. Foto: Dana Badžgoňová

